

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ (ฉบับที่..) พ.ศ.

กรมกิจการผู้สูงอายุ ได้จัดรับฟังความคิดเห็นประกอบการเสนอร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ (ฉบับที่..) พ.ศ. ซึ่งเป็นการดำเนินการขับเคลื่อนสังคมสูงวัยคนไทยอายุยืน ๔ มิติ (เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อม สุขภาพ และสังคม) ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๓ เพื่อนำเสนอคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ พิจารณาให้ความเห็นชอบประกอบการปรับปรุงแก้ไขร่าง พ.ร.บ.ฯ และเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป โดยได้มีการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ (ฉบับที่..) พ.ศ. จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไป ตั้งแต่วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๔ ผ่าน ๒ ช่องทาง ดังนี้

๑. การรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์กรมกิจการผู้สูงอายุ (www.dop.go.th) ผู้เข้าร่วมให้ความเห็น จำนวน ๒๐๘ คน เห็นด้วย จำนวน ๑๙๑ คน และไม่เห็นด้วย จำนวน ๑๗ คน รายละเอียดเป็นไปตามตารางสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์กรมกิจการผู้สูงอายุ (www.dop.go.th)

๒. การรับฟังความคิดเห็นโดยการส่งหนังสือสอบถามความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน และเครือข่ายผู้สูงอายุ ส่วนมากเห็นด้วยและไม่ขัดข้องในหลักการเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ หน้าที่และอำนาจของกรมกิจการผู้สูงอายุและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐ และองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ รวมทั้งกำหนดแนวทางและปรับปรุงวิธีการเกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุน และคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ได้แก่ การกำหนดสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุทั้งทางด้านอาชีพ การมีงานทำ การเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก การมีผู้คุ้มครองสิทธิผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงและผู้ช่วยเหลือดูแลผู้สูงอายุ การให้สิทธิเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย การสร้างระบบการออมเงินของบุคคลเพื่อรับบำนาญในวัยผู้สูงอายุ และการพัฒนาในรูปแบบการคุ้มครองและช่วยเหลือผู้สูงอายุในเรื่องต่าง ๆ เพื่อรองรับประเทศไทยได้เข้าสู่สังคมสูงวัยคนไทยอายุยืน และเพิ่มบทบาทผู้สูงอายุเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนผู้สูงอายุให้มีประสิทธิภาพและมีฐานะเป็นนิติบุคคลในกรมกิจการผู้สูงอายุโดยมีหน่วยงานให้ความเห็น จำนวน ๔๖ หน่วยงาน ดังนี้

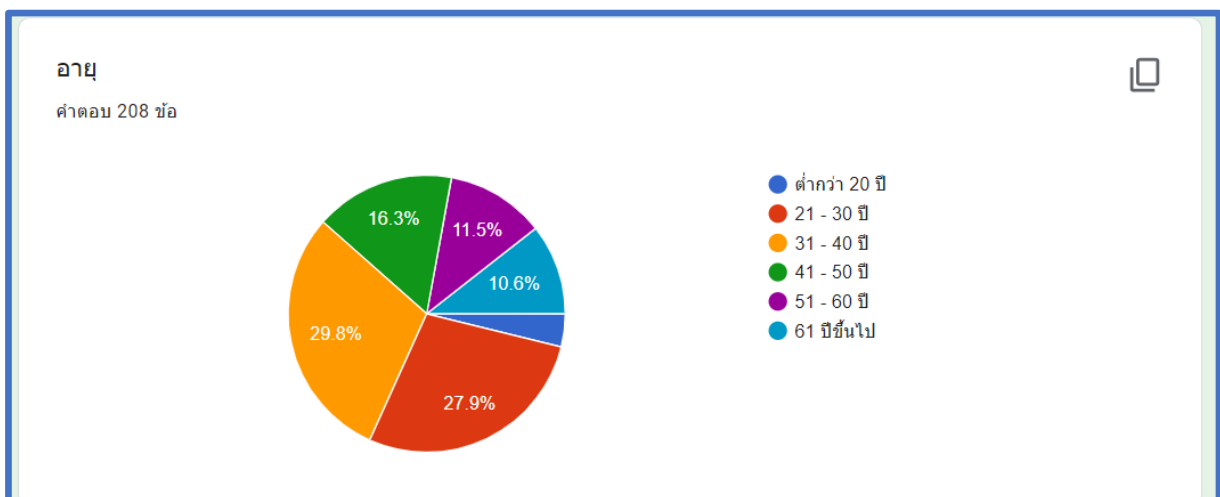
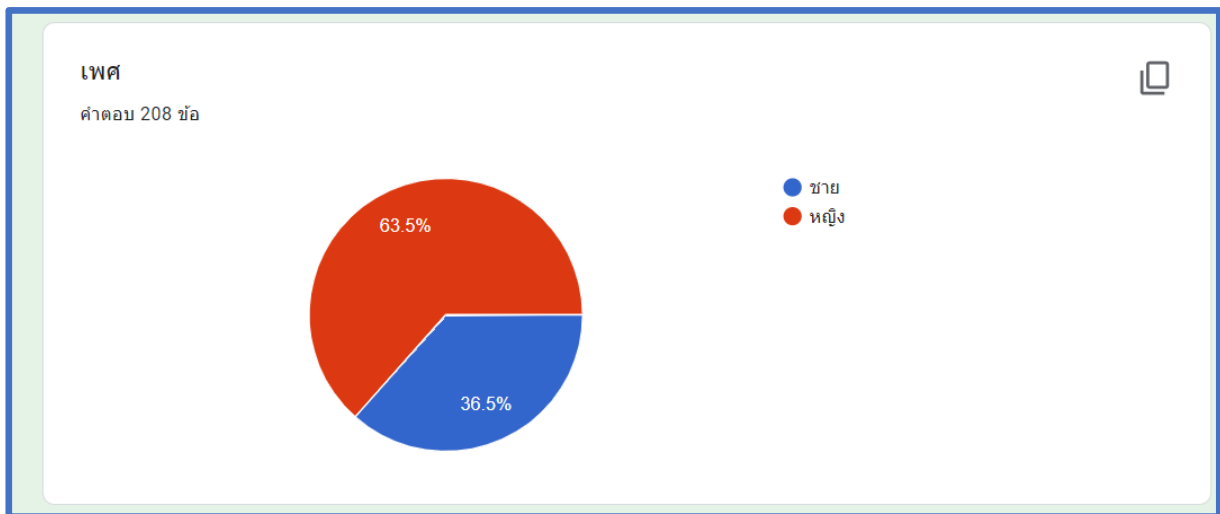
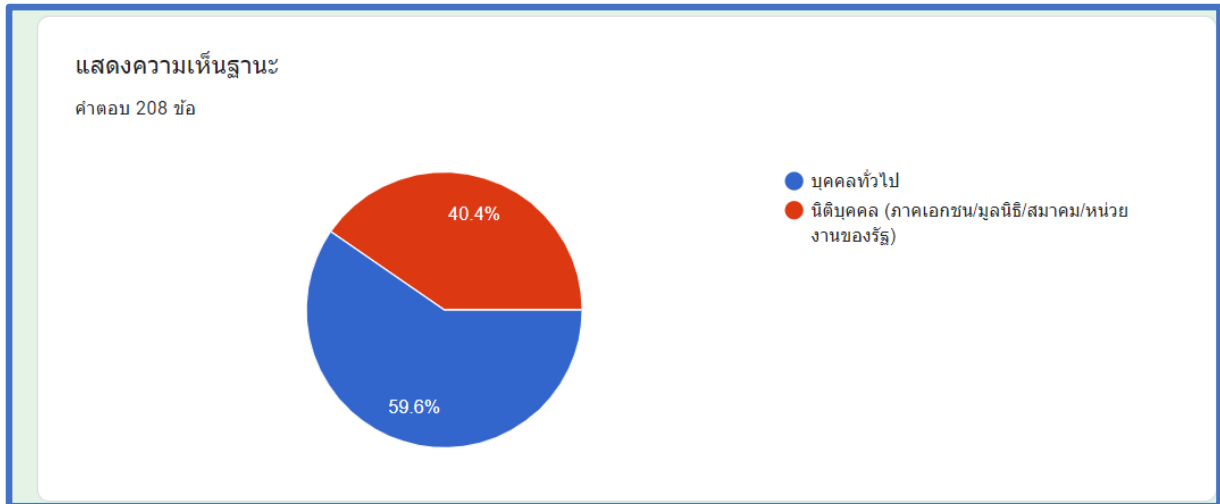
๒.๑ **ส่วนราชการ** คือ กระทรวงอุตสาหกรรม กองกฎหมาย กระทรวงสาธารณสุข กลุ่มนิติการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานอัยการสูงสุด, กอ.รมน.สวนรินฤดี, กระทรวงยุติธรรม ได้แก่ กรมสอบสวนคดีพิเศษ กรมราชทัณฑ์, สำนักงานกฤษฎีกา, สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานงบประมาณ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, กระทรวงวัฒนธรรม ได้แก่ กรมศาสนา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้แก่ กรมชลประทาน กรมวิชาการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร, กระทรวงแรงงาน ได้แก่ กรมการจัดหางาน, กระทรวงพลังงาน ได้แก่ กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน, กระทรวงคมนาคม ได้แก่ กรมการขนส่งทางราง สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย กรมการขนส่งทางบก กรมท่าอากาศยาน, กระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานการศึกษานอกโรงเรียน, กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กองกฎหมาย สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, กระทรวงมหาดไทย ได้แก่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, กระทรวงการคลัง, กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้แก่ กรมกิจการเด็กและเยาวชน กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

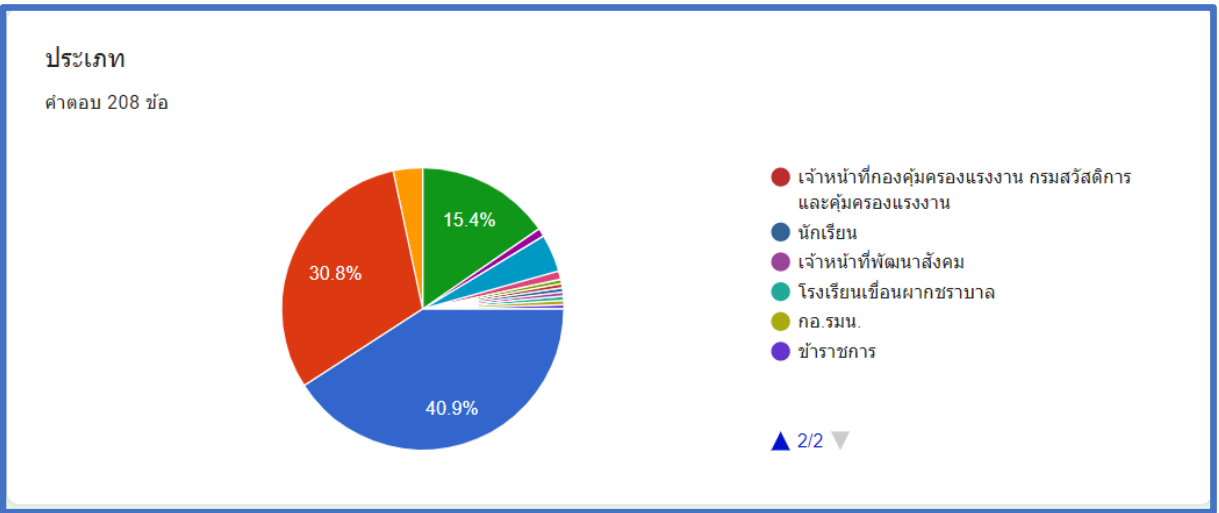
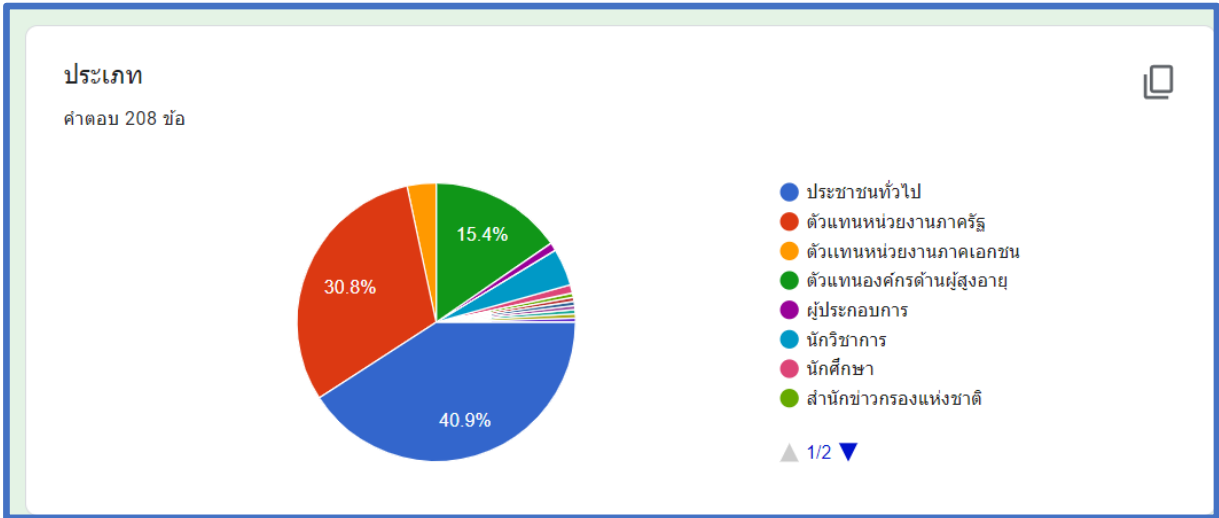
๒.๒ **รัฐวิสาหกิจ** คือ บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด (บวท.) การรถไฟฯขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) บริษัท รถไฟฟ้า ร.ฟ.ท. จำกัด บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)

๒.๓ **องค์กรมหาชน** คือ สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน

๒.๔ เครือข่ายผู้สูงอายุ คือ สมาคมสภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทยฯ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดอยุธยา
จังหวัดลำปาง
ทั้งนี้ มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

๑. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์กรมกิจการผู้สูงอายุ (www.dop.go.th)

สรุปผลความคิดเห็นกับร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ (ฉบับที่..) พ.ศ. ทั้งฉบับ	
เห็นด้วย (๙๐.๔%)	ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
๑. ประเด็นการเพิ่มความคุ้มครองด้านสิทธิสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุ	<p>๑. ประเด็นการเพิ่มความคุ้มครองด้านสิทธิสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุ</p> <p>๑) ควรเพิ่มสิทธิสวัสดิการด้านเบี้ยยังชีพและการรักษาพยาบาลให้ผู้สูงอายุอย่างเท่าเทียมเสมอภาค</p> <p>๒) ควรเพิ่มสิทธิให้ผู้สูงอายุให้เท่าเทียมกับผู้พิการ</p> <p>๓) ควรมีกฎหมายคุ้มครองด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัยต่อผู้สูงอายุ รวมถึงการกระทำความรุนแรงทารุณต่อผู้สูงอายุโดยเฉพาะ เพราะในปัจจุบันผู้สูงอายุถูกทำร้าย และถูกทอดทิ้งมากขึ้น</p> <p>๔) ควรเพิ่มเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุให้มากกว่าเดิม</p> <p>๕) ควรรักษาสิทธิประโยชน์ด้านการรักษาพยาบาลต่อผู้เกษียณอายุราชการเท่าเดิม</p> <p>๖) ควรให้กรมกิจการผู้สูงอายุ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการได้รับสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุ ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือผู้สูงอายุให้สามารถเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก สวัสดิการผู้คุ้มครองสิทธิผู้สูงอายุ ผู้ช่วยเหลือผู้สูงอายุจัดหาที่พักอาศัย และให้ความช่วยเหลือในด้านอื่นๆ ตามความจำเป็นเฉพาะบุคคลของผู้สูงอายุตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>๗) ควรมีวิธีป้องกันและระวังเกี่ยวกับการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของผู้สูงอายุ</p> <p>๘) ควรส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ</p> <p>๙) ควรเพิ่มการใช้เงินกองทุนเพื่อการจัดสวัสดิการสังคมให้แก่ผู้สูงอายุในด้านเบี้ยผู้สูงอายุให้เพิ่มสูงขึ้น</p> <p>๑๐) ๑๐.๑ การปรับปรุงสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุในด้านต่าง ๆ</p> <p>เห็นด้วยแต่มีข้อสังเกต การปรับปรุงสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุ และการปรับปรุงมาตรการกลไกในการดูแล คุ้มครอง ส่งเสริมและสนับสนุนสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุนั้น มีหน่วยงานที่มีบทบาทและภารกิจที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงาน เช่น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงการคลัง กระทรวงคมนาคม กระทรวงมหาดไทย ดังนั้น ในการจะให้กฎหมายสามารถบังคับใช้และเกิดผลในทางปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมได้จริง ควรพิจารณา ประเด็นสำคัญ ได้แก่ การกำหนดกรอบ และแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการทำงานร่วมกัน ความเป็นเอกภาพ หรือความไม่ซ้ำซ้อนในการทำงาน และการบูรณาการการทำงาน รวมทั้งประสิทธิภาพและความคุ้มค่าในการดำเนินงาน ที่จะช่วยให้สามารถส่งเสริม สนับสนุนการให้บริการแก่ผู้สูงอายุ</p> <p>นอกจากนี้ ควรนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในการเชื่อมโยงและการให้บริการผ่านอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสนับสนุนให้ผู้สูงอายุสามารถดำรงชีวิตได้อย่างสะดวกสบายและมั่นคงในชีวิตยิ่งขึ้น ตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย</p> <p>๑๐.๒ การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ผู้สูงอายุ</p> <p>กรมกิจการผู้สูงอายุ ควรมีบทบาทเป็นผู้ส่งเสริมและสนับสนุน โดยมีหน้าที่ในการประสานและบูรณาการการทำงานกับหน่วยงานอื่น เช่น หน่วยงานในกระทรวงยุติธรรม เพื่อให้เกิดการช่วยเหลือทางกฎหมายแทนการดำเนินเอง เพราะจะได้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายมาช่วยเหลือ ได้จริงมากกว่า</p> <p>๑๑) ประเด็นด้านการพัฒนาศักยภาพของผู้สูงอายุในเรื่องการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ควรมีการส่งเสริมผู้สูงอายุให้มีการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิตในรูปแบบการศึกษาตามอัธยาศัย ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาพิเศษ การศึกษานอกระบบ หรือการศึกษาทางเลือกอื่นๆ โดยไม่จำเป็นต้องผูกติดกับเงื่อนไขในการศึกษาเพื่อการทำงานอาชีพแต่เพียงอย่างเดียว แต่อาจเป็นไปเพื่อการสร้างประสบการณ์เรียนรู้ใหม่ๆ หรือการสร้างวิสัยทัศน์และการเรียนรู้โลกกว้าง ได้เช่นกัน</p> <p>ประเด็นด้านการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้สูงอายุต่อสังคม</p>

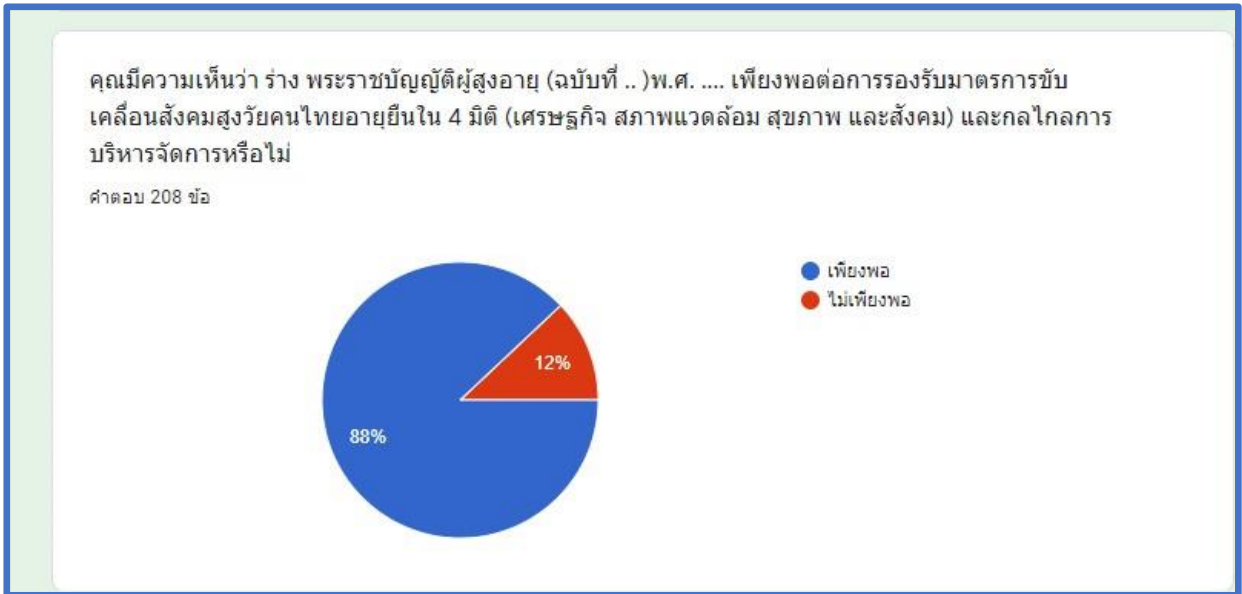
เห็นด้วย (๙๐.๔%)	ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
<p>๒. ประเด็นการสร้างหลักประกันรายได้ การมีงานทำหรือการจ้างงานผู้สูงอายุ</p>	<p>เมื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ (ฉบับที่...) พ.ศ. ... และมาตรการขับเคลื่อนสังคมสูงวัย คนไทยอายุยืน ๔ มิติ (เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อม สุขภาพ และสังคม) แล้ว พบว่า มีรายละเอียดที่กล่าวถึงการสร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ของสังคม โดยใช้ชื่อว่า "บวร วชร" (บ้าน วัด โรงเรียน รัฐวิสาหกิจ ชมรม โรงพยาบาล) ในการรองรับสังคมสูงวัยในชุมชน โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน/วิสาหกิจ ให้เข้ามามีบทบาทในการดูแลผู้สูงอายุ ซึ่งถือเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสังคมกับผู้สูงอายุ แต่ในขณะเดียวกัน ในทางหลักการนั้น ควรมีการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นของผู้สูงอายุต่อสังคมด้วย ไม่ว่าจะเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจในระดับชุมชน หรือในระดับครอบครัวที่มีผู้สูงอายุ โดยเฉพาะในแง่ของจิตใจแต่เพียงอย่างเดียว แต่ต้องเข้าใจถึงความต้องการทางด้านกายภาพของผู้สูงอายุด้วย อีกทั้งควรมีการส่งเสริมให้คนรุ่นใหม่เข้าใจและสามารถเตรียมความพร้อมเพื่อที่จะก้าวไปสู่การเป็นผู้สูงอายุที่มีคุณค่าและอยู่ดีมีสุขด้วย</p> <p>๒. ประเด็นการสร้างหลักประกันรายได้ การมีงานทำหรือการจ้างงานผู้สูงอายุ</p> <p>๑).ระวางเรื่องข้อจำกัดการฝากของกองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) ด้วย เนื่องจาก มีข้อกำหนดในการฝาก เช่น ไม่สามารถฝากเงินได้ทุกอาชีพ วงเงินในแต่ละปีมีจำกัดเงินที่น้อยไป จะให้ดีขึ้นควรหารือกับ กอช. และเสนอปรับ</p> <p>๒).ควรกำหนดอายุผู้สูงอายุที่ทำงานไม่เกิน ๗๕ ปี</p> <p>๓) ร่างมาตรา ๑๐/๒ (๓) ซึ่งกำหนดการฝึกอาชีพให้คำนึงถึงความพร้อมก่อนวัยสูงอายุหรือการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การคุ้มครองแรงงาน การคุ้มครองและส่งเสริมการมีงานทำ ตลอดจนการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระการบริการอุปกรณและสิ่งอำนวยความสะดวกหรือความช่วยเหลืออื่นใด ควรให้เจ้าของสถานประกอบการกำหนดแนวทางและการอบรมการฝึกทักษะอาชีพ กล่าวคือ การทำงานในแต่ละอาชีพมีลักษณะที่ไม่เหมือนกันในแต่ละงานควรกำหนดการฝึกทักษะอาชีพให้มีสอดคล้องกับงานที่ลูกจ้างได้รับมาทำเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานที่ดีขึ้น</p> <p>ในกรณีที่ เจ้าของสถานประกอบการได้กำหนดแนวทางการฝึกทักษะอาชีพและการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพแล้วเสร็จ แต่เจ้าของสถานประกอบการไม่สามารถเปิดการฝึกอบรมนั้นได้ เจ้าของสถานประกอบการควรได้รับสิทธิในการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>อนึ่ง การพิจารณาสนับสนุนค่าใช้จ่ายใดๆควรมีความยืดหยุ่นและความยุติธรรมในการพิจารณา ในข้อเสนอเจ้าของสถานประกอบการตลอดจนมีการพูดคุยกับเจ้าของสถานประกอบการ</p> <p>ระเบียบที่รัฐมนตรีกระทรวงแรงงานกำหนด ควรให้มีความชัดเจนสามารถปรับเปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงในสอดคล้องกับการจ้างงานผู้สูงอายุควรมีการพูดคุยกับนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการหารือกับสหภาพแรงงานในประเด็นนี้</p> <p>๔) ร่างมาตรา ๑๑/๑ ที่กำหนดการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้สูงอายุได้ประกอบอาชีพและมีงานทำ ให้ นายจ้างและเจ้าของสถานประกอบการ และหน่วยงานของรัฐรับผู้สูงอายุเข้าทำงานหรือการขยายอายุการทำงานให้ลูกจ้างหรือผู้ปฏิบัติงานที่มีอายุเกินหกสิบปี ควรคำนึงถึงการกำหนดจำนวนผู้สูงอายุพิจารณาจากสุขภาพและความพร้อมในการทำงาน</p> <p>๕) ร่างมาตรา ๑๑/๓ ที่กำหนดให้นายจ้างหรือสถานประกอบการที่ไม่ดำเนินการตามมาตรา ๑๑/๑ และมาตรา ๑๑/๒ และมีใช้ประเภทกิจการที่ต้องเตรียมความพร้อมก่อนรับผู้สูงอายุเข้าทำงานตามมาตรา ๑๑/๑ ให้พิจารณาเลือกส่งเงินเข้ากองทุนตามมาตรา ๑๔(๒/๒) ควรกำหนดจำนวนเงินและเงื่อนไขด้านเวลาที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการจะต้องนำส่งเข้ากองทุนให้ต้องมีการออกกฎหมาย/ระเบียบที่มีความยืดหยุ่นต่อนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการ และมีความเป็นธรรม</p> <p>๖) ร่างมาตรา ๑๑/๔ ที่กำหนดให้นายจ้างหรือสถานประกอบการซึ่งดำเนินการตามมาตรา ๑๑/๑ หรือมาตรา ๑๐/๒ หรือ เลือกส่งเงินเข้ากองทุนตามมาตรา ๑๑/๓ มีสิทธิได้รับการยกเว้นภาษีเป็นร้อยละของ</p>

เห็นด้วย (๙๐.๔%)	ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
<p>๓. ประเด็นการบูรณาการและการมีกลไกกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>จำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการจ้างงานผู้สูงอายุหรือส่งเงินที่ส่งเข้ากองทุน แล้วแต่กรณี ควรเป็นการจ้างงานผู้สูงอายุมากกว่าการส่งเงินเข้ากองทุน อีกทั้งช่วยให้ผู้สูงอายุมีงานทำมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น</p> <p>๗) เห็นด้วยกับร่างพ.ร.บ.ผู้สูงอายุ แต่มีข้อสังเกตว่าควรระบุอายุและประสบการณ์ในกรณีให้สถานประกอบการรับเข้าทำงาน</p> <p>๘) กรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนไม่สามารถจ้างผู้สูงอายุทำงาน/ขยายอายุทำงาน หรือจัดสถานที่จำหน่ายสินค้า จะต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนฯ หากหน่วยงานดังกล่าวไม่จ่ายเงินสมทบ จะมีมาตรการบังคับอย่างไรให้เกิดการปฏิบัติจริง ควรกำหนดวิธีการให้ชัดเจน เพื่อไม่ให้เกิดเป็น ปัญหาเหมือนกรณีกองทุนคนพิการ และการขยายอายุการทำงานผู้สูงอายุควรเป็นความสมัครใจของผู้สูงอายุและไม่เป็นการบังคับผู้สูงอายุ</p> <p>๙) เนื่องจากกรณีที่ลูกจ้างถูกเลิกจ้างจะมีสิทธิ์ได้รับเงินจากกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างโดยไม่มีข้อยกเว้นว่าเป็นลูกจ้างกลุ่มใด ซึ่งลูกจ้างผู้สูงอายุก็มีสิทธิ์ยื่นคำขอได้เช่นกัน เพื่อให้กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างรองรับการยื่นคำขออย่างเหมาะสม จึงควรกำหนดให้จัดสรรเงินจากกองทุนผู้สูงอายุให้กับกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างในอัตราส่วนคงที่เป็นประจำทุกปี</p> <p>๓. ประเด็นการบูรณาการและการมีกลไกกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๑) ควรมีกระบวนการกลั่นกรองและพัฒนาโครงการที่ขอรับเงินกองทุนผู้สูงอายุในระดับจังหวัด ก่อนส่งไปที่กองทุนผู้สูงอายุส่วนกลาง</p> <p>๒) ควรศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่นๆ อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกลไกต่างๆ ที่มีอยู่ในสังคมที่มีอยู่ในปัจจุบัน สามารถที่จะบูรณาการด้านผู้สูงอายุกับกลไกที่มีอยู่ได้ เช่น รพ.สต. อสม . อพม. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อปท. คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตในระดับพื้นที่</p> <p>๓) เรื่องกลไกและองค์กรในระดับประเทศ กรม จังหวัด อำเภอ ตำบล ชุมชนและหมู่บ้าน ควรมีความชัดเจน และตรวจสอบความซ้ำซ้อนขององค์กร ควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นแกนในการประสานและบูรณาการ</p> <p>๔) ควรมีการกระจายอำนาจของกองทุนสู่พื้นที่ทุกระดับ</p> <p>๕) การกำหนดเป้าหมายพื้นที่และระยะเวลาในการดำเนินงาน ควรมีการจัดตั้งศพอส.ให้มากกว่าที่เป็นอยู่</p> <p>๖) องค์กรภาคประชาสังคมเป็น ภาคีเครือข่ายที่มีความสำคัญในการร่วมขับเคลื่อน ขอให้กำหนดแนวทางสนับสนุนที่ชัดเจน</p> <p>๗). การจัดตั้งศูนย์บริการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ การจัดให้มีศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ และการกำหนดให้มีศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้สูงอายุในพื้นที่ ควรบูรณาการศูนย์ต่าง ๆ ดังกล่าวให้เป็นศูนย์เดียวกัน รวมทั้ง พิจารณาการบูรณาการการทำงานร่วมกับกลไกที่มีอยู่ในพื้นที่ ที่มีอยู่เดิมในปัจจุบัน เช่น โรงเรียนผู้สูงอายุ เพื่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานที่ งบประมาณ บุคลากร และทรัพยากรอื่น ๆ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และสามารถดูแล ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุได้ครอบคลุมทั้งมิติด้านสุขภาพ สังคม เศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อม รวมทั้งสอดคล้องกับแนวทางตามมาตรการขับเคลื่อนสังคมสูงวัยคนไทยอายุยืน ๔ มิติ ที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๓ (ตามข้อเสนอคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ) ที่เสนอให้มีการบูรณาการกิจกรรมของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพหลังการเจ็บป่วย ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ ชมรมผู้สูงอายุ ฯลฯ ให้เป็นหน่วยปฏิบัติการ (Operation Unit) และมีการบูรณาการกิจกรรมและทรัพยากรร่วมกัน</p> <p>ข้อสังเกต การจัดตั้งศูนย์บริการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุฯ ในพื้นที่ ควรให้เป็นบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหลักการกระจายอำนาจ และหลักการมีส่วนร่วมของชุมชน/ท้องถิ่นในการร่วมจัดบริการสาธารณะในชุมชนหรือท้องถิ่นของตนเอง รวมทั้งไม่เป็นการขยายหน่วยงานภาครัฐ และไม่เป็นการสร้างภาระผูกพันค่าใช้จ่ายงบประมาณของภาครัฐให้เพิ่มขึ้นในอนาคตอีกด้วย</p>

เห็นด้วย (๙๐.๔%)	ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
<p>๔. ประเด็นการสร้าง ความครอบคลุม ครบถ้วนของกฎหมาย</p>	<p>๔. ประเด็นการสร้างความครอบคลุม ครบถ้วนของกฎหมาย</p> <p>๑) ควรมีประเด็นรับรองสถานภาพโรงเรียนผู้สูงอายุให้ชัดเจนด้วย</p> <p>๒) ควรมีแนวทางปฏิบัติให้กับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย</p> <p>๓) ควรเพิ่มบทนิยามตามร่างมาตรา ๓ คำว่า ผู้คุ้มครองสิทธิผู้สูงอายุ ผู้ดูแลผู้สูงอายุ และผู้อภิบาลผู้สูงอายุ</p> <p>๔) ควรมีการเพิ่มแรงจูงใจให้หน่วยงานภาคเอกชนที่ประกอบธุรกิจประกันสุขภาพ ประกันอุบัติเหตุ และประกันชีวิต ออกแบบระบบงานประกันที่รองรับต่อสังคมผู้สูงอายุให้เพิ่มมากขึ้น</p> <p>๕) ควรมีการขยายอายุการเกษียณราชการ/ลูกจ้างในองค์กรของรัฐ, รัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้น</p> <p>๖) การเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจที่สำคัญ กรณีที่กรมกิจการผู้สูงอายุพบว่าหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานหรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้อง ไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดเกี่ยวกับการสร้างระบบดูแลผู้สูงอายุในชุมชน การส่งเสริม สนับสนุน และคุ้มครองสิทธิผู้สูงอายุในศูนย์บริการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ และสถานที่ดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบต่าง ๆ ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และการตรวจสอบการได้รับสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุให้กรมกิจการผู้สูงอายุรายงานต่อคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติพิจารณาก่อนเสนอคณะรัฐมนตรี หรือแจ้งหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องพิจารณาสั่งการ เห็นด้วยแต่มีข้อสังเกต คือ ควรกำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติในการพิจารณา และสั่งการหรือแจ้งไปยังหน่วยงานหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด รวมทั้ง หากส่วนราชการไม่ปฏิบัติตาม จึงเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป</p>
<p>๕. ประเด็นการ ขับเคลื่อนงานภาค ประชาสังคม</p>	<p>๕. ประเด็นการขับเคลื่อนงานภาคประชาสังคม</p> <p>๑) ร่างมาตรา ๕ ควรกำหนดคุณสมบัติการพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการผู้สูงอายุประจำจังหวัด และควรมีภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ</p> <p>๒) การขับเคลื่อนงานภาคประชาสังคม เครือข่ายชมรมผู้สูงอายุ เช่น สาขาสมาคมสภาผู้สูงอายุเป็นองค์กรที่ทำงานด้านผู้สูงอายุโดยตรง ไม่มีงบประมาณในการสนับสนุนโดยตรงจากภาครัฐ จึงขอให้หน่วยงานภาครัฐให้ความสำคัญและพิจารณางบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานกับเครือข่ายหรือหน่วยงานนี้โดยตรง</p> <p>๓) การขับเคลื่อนงานภาคประชาสังคม เช่นสาขาสมาคมสภาผู้สูงอายุเป็นองค์กรที่ทำงานด้านผู้สูงอายุโดยตรง ไม่มีงบประมาณในการสนับสนุนโดยตรงจากภาครัฐ ต้องทำโครงการเสนอหน่วยงานต่างๆ ด้วยตนเอง โดยส่วนมากชมรมต่างเป็นผู้สูงอายุจึงไม่สามารถจัดทำโครงการด้วยตนเองได้ ฉะนั้นการขับเคลื่อนงานผู้สูงอายุจึงล่าช้า จึงขอให้หน่วยงานภาครัฐให้ความสำคัญและพิจารณางบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานกับหน่วยงานนี้โดยตรง</p>
<p>๖. ประเด็นการ ตรวจสอบความ ซ้ำซ้อนของกฎหมาย</p>	<p>๖. ประเด็นการตรวจสอบความซ้ำซ้อนของกฎหมาย</p> <p>เนื่องจาก พ.ร.บ. คุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๘ มาตรา ๙ กำหนดให้พนักงานของรัฐวิสาหกิจจะต้องมีอายุไม่เกิน ๖๐ ปีบริบูรณ์ จึงอาจจะต้องมีการแก้ไขหรือออกกฎหมายเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวข้อง หรืออาจมีการกำหนดว่าให้รัฐวิสาหกิจรับผู้สูงอายุเข้าทำงานในลักษณะพนักงานจ้างเหมาบริการ เพื่อไม่ให้ขัดกับ พ.ร.บ. คุณสมบัติฯ และเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติต่อไป</p>
<p>๗. ประเด็นการ ตรวจสอบถ้อยคำ ถูกผิด/รูปแบบ</p>	<p>๗. ประเด็นการตรวจสอบถ้อยคำถูกผิด/รูปแบบ</p> <p>๑. ร่างมาตรา ๑๑/๑๙ บรรทัดที่ ๔ แก้ไขจากไม่แสดง เป็นไม่แสวง</p> <p>๒. ตรวจสอบคำซ้ำ เช่น ร่างมาตรา ๓ "ศูนย์บริการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุผู้สูงอายุ"</p>

ไม่เห็นด้วย (๙.๖%)	ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
<p>๑. ประเด็นการสร้างหลักประกันรายได้ การมีงานทำหรือการจ้างงานผู้สูงอายุ</p>	<p>๑. ประเด็นการสร้างหลักประกันรายได้ การมีงานทำหรือการจ้างงานผู้สูงอายุ ไม่เห็นด้วยกับร่างมาตรา ๑๑/๑ - ๑๑/๖ ดังนี้</p> <p>๑. ผู้สูงอายุ มีความแตกต่างจากคนพิการที่เป็นผู้ด้อยโอกาส ไม่ควรเอากฎหมายของคนพิการมาใช้กับผู้สูงอายุ</p> <p>๒. ผู้สูงอายุจำนวนมาก เมื่อครบกำหนดเกษียณ ต้องการพักผ่อน ประกอบอาชีพอิสระ อยู่กับธรรมชาติ ทำเกษตร หรือรับงานมาทำที่บ้านเล็กน้อย มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีความต้องการทำงานและอยู่ในตลาดแรงงาน</p> <p>๓. ควรใช้วิธีการส่งเสริมอาชีพอิสระให้ผู้สูงอายุ ตามความถนัดหรือตามความต้องการ ซึ่งจะทำให้มีความสุขมากกว่าบังคับให้เข้าสู่ระบบการจ้างงาน หรือส่งเสริมให้ สปก.จ้างงานผู้สูงอายุตามกลไกของตลาดแรงงาน และความสมัครใจของผู้สูงอายุ มากกว่าการบังคับให้ต้องจ้างงานให้ได้ตามสัดส่วน</p> <p>๔. การกำหนดสัดส่วนการจ้างงานผู้สูงอายุ ไม่เป็นไปตามกลไกของตลาดแรงงาน และความต้องการแรงงานที่แท้จริง แต่เป็นการเพิ่มภาระของ สปก.ในระยะยาว ที่จะต้องหาผู้สูงอายุเข้าทำงานให้ได้ตามสัดส่วนที่กำหนด</p> <p>๕. การบังคับให้ สปก.ที่ไม่สามารถจ้างงานผู้สูงอายุได้ตามสัดส่วน ต้องจัดให้สัมปทาน หรือต้องจ่ายเงินเข้ากองทุนฯ เป็นการเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายให้กับ สปก. ไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา-๑๙ ซึ่งเห็นได้ชัดจากการบังคับใช้กฎหมายคนพิการที่บังคับให้นายจ้างต้องจ้างงานคนพิการ ๑๐๐:๑ หรือจัดให้สัมปทาน หรือต้องส่งเงินเข้ากองทุนคนพิการฯ ซึ่งเป็นภาระค่าใช้จ่าย จน สปก.หลายแห่งไม่สามารถประกอบธุรกิจอยู่ได้ ดังนั้น จากบริบทที่แตกต่างระหว่างผู้สูงอายุ กับคนพิการ จึงไม่เห็นด้วยกับร่างมาตรา ๑๑/๑ - ๑๑/๖ ที่กำหนดให้ใช้วิธีการเดียวกันกับการแก้ไขปัญหาของคนพิการ</p>
<p>๒. ประเด็นการตรวจสอบความซ้ำซ้อนของกฎหมาย</p>	<p>๒. ประเด็นการตรวจสอบความซ้ำซ้อนของกฎหมาย</p> <p>๑) การจัดตั้งสำนักงานกองทุนผู้สูงอายุขึ้นในกรมทำหน้าที่เกี่ยวกับงานธุรการและวิชาการให้กับกองทุนผู้สูงอายุ ตามร่างมาตรา ๑๓/๓</p> <p>ไม่เห็นด้วย เนื่องจากปัจจุบันมีกองส่งเสริมศักยภาพผู้สูงอายุ ทำหน้าที่ในการบริหารกองทุนอยู่แล้ว ดังนั้น หากจัดตั้งสำนักงานฯ นี้ขึ้นใหม่ จะเป็นการเพิ่มหน่วยงานขึ้นใหม่ และทำให้เกิดความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานที่มีอยู่เดิม จึงควรพิจารณาความคุ้มค่าของงบประมาณค่าใช้จ่ายภาครัฐประกอบด้วย ทั้งนี้ ในการจัดตั้งหน่วยงานที่ต้องสามารถตอบสนองต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกองทุน ต้องดำเนินการให้สอดคล้องตามหลักการมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เรื่องการชักชวนความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดตั้งหน่วยงานของรัฐด้วยนอกจากนี้ เพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ควรให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการกองทุน โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการ เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สามารถสนับสนุนและส่งเสริมช่วยเหลือ รวมทั้งยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุด้วย</p> <p><u>หมายเหตุ</u> : กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ขอปรับปรุงโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการในกรมกิจการผู้สูงอายุ เพื่อขอจัดตั้งกองทุนผู้สูงอายุ ซึ่ง ก.พ.ร. ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ มีมติไม่เห็นควรสนับสนุนการปรับปรุงโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการของกรมกิจการผู้สูงอายุ โดยมีข้อสังเกตว่า กรมกิจการผู้สูงอายุควรปรับวิธีการบริหารจัดการกองทุนผู้สูงอายุให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๕๘ และประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียนว่าด้วยมาตรฐานการบริหารงานบุคคลของทุนหมุนเวียน วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ที่กำหนดให้ทุนหมุนเวียนสามารถกำหนดโครงสร้างการบริหารทุนหมุนเวียน การบริหารงานบุคคล และสามารถจ้างบุคคลภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญเพื่อมาบริหารกองทุน แทนการขอจัดตั้งส่วนราชการระดับกองเพิ่มใหม่ อีกทั้งควรปรับปรุงระบบการติดตามและเร่งรัด</p>

ไม่เห็นด้วย (๙.๖%)	ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
<p>๓. ประเด็นการเพิ่มความคุ้มครองด้านสิทธิสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุ</p>	<p>การชำระหนี้ เพื่อให้สามารถนำเงินกลับเข้าสู่กองทุนผู้สูงอายุได้เพิ่มมากยิ่งขึ้น ๒) อยากให้ร่างใหม่</p> <p>๓. ประเด็นการเพิ่มความคุ้มครองด้านสิทธิสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุ</p> <p>ร่างมาตรา ๑๑/๒๐ และร่างมาตรา ๑๑/๒๑ ไม่เห็นด้วย เนื่องจาก การรับรองมาตรฐานการบริการด้านต่าง ๆ กับผู้สูงอายุ มีส่วนราชการหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงอยู่แล้ว ทั้งนี้ กรมกิจการผู้สูงอายุ ควรศึกษาถึงหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน เช่น การรับรองและกำกับดูแลมาตรฐานของหน่วยงานที่ดำเนินการเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพแก่ผู้สูงอายุ ที่เป็นบทบาทภารกิจของกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ที่มีภารกิจในการส่งเสริมสนับสนุนมาตรฐานสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ อนุญาตผู้ประกอบการสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ โดยที่สถานประกอบการเพื่อสุขภาพนี้ครอบคลุมถึงสถานประกอบการเกี่ยวกับการดูแลผู้สูงอายุหรือผู้มีภาวะพึ่งพิงด้วย ดังนั้น จึงควรให้เป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานหรือส่วนราชการที่มีกำหนดหน้าที่และอำนาจในการรับรองและกำกับมาตรฐานที่มีอยู่เดิมน่าจะเพียงพอแล้ว</p>

สรุปผลความคิดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ (ฉบับที่..) พ.ศ. เพียงพอต่อการรองรับมาตรการขับเคลื่อนสังคมสูงวัยคนไทยอายุยืนใน ๔ มิติ (เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อม สุขภาพ และสังคม) และกลไกการบริหารจัดการ	
เพียงพอ (๘๘%)	ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
มิติด้านสังคม ๑. การคุ้มครองสิทธิ ๒. ผู้คุ้มครองสิทธิผู้สูงอายุ	<p>ประเด็นการเพิ่มความคุ้มครองด้านสิทธิสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุ</p> <ol style="list-style-type: none"> พัฒนาระบบขนส่งสำหรับผู้สูงอายุ ปรับรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรม/การรวมกลุ่มของผู้สูงอายุ ให้เป็น Online เพื่อป้องกันโรคที่กำลังระบาดขณะนี้ เพิ่มรูปแบบการอบรมทักษะด้านเทคโนโลยีนวัตกรรมให้ผู้สูงอายุเพื่อทำให้ผู้สูงอายุเข้าถึงข้อมูล และสร้างรายได้จากทักษะเหล่านี้ ควรระวังการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและมาตรการของผู้สูงอายุมากยิ่งขึ้น มีข้อกังวลคือ การเข้าถึงของผู้สูงอายุ (การไม่รู้ / ศักยภาพร่างกาย ฯลฯ) อาจทำให้ผู้สูงอายุไม่สามารถเข้าถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่รัฐมีให้ ดังนั้น การเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ควรทำอย่างเข้มข้น/ทั่วถึงและหลากหลายรูปแบบ ควรมีการส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้แสดงบทบาทที่เน้นการเปลี่ยนความคิดจากการเป็นผู้ที่รอรับความช่วยเหลือ ให้หันมาช่วยเหลือตนเองและสังคมเพื่อให้รู้สึกว่าคุณค่า ประเด็นเกี่ยวกับการปรับปรุงสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุที่อยู่ในสถานภาพบรรพชิตของพระพุทธศาสนา <ul style="list-style-type: none"> เมื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ (ฉบับที่..) พ.ศ. ... แล้ว พบว่า มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเกี่ยวกับการปรับปรุงสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุในประเด็นต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น <ol style="list-style-type: none"> การปรับปรุงสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุให้มีสิทธิเข้าถึงอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และการบริการสาธารณะ การปรับปรุงสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุให้มีสิทธิได้รับการส่งเสริม การสนับสนุน และการพัฒนาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพหรือการฝึกอาชีพที่เหมาะสม การปรับปรุงสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุให้มีสิทธิได้รับการส่งเสริม และการสนับสนุนในการจัดที่พักอาศัยในชุมชน การมีผู้คุ้มครองสิทธิผู้สูงอายุ ในการดูแล ช่วยเหลือ และการจัดการทรัพย์สินของผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง การปรับปรุงแนวทางสร้างหลักประกันด้านรายได้ของผู้สูงอายุในระยะยาว การจัดให้มีระบบและกลไกเกี่ยวกับการคุ้มครอง ส่งเสริม และสนับสนุนผู้สูงอายุในระยะยาว จากการปรับปรุงสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุในประเด็นต่างๆ ข้างต้น เห็นว่าการปรับปรุงสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุดังกล่าวว่า มีความเหมาะสมและพอเพียงต่อผู้สูงอายุแล้ว

เพียงพอ (๘๘%)	ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
	<p>แต่เนื่องจาก สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เป็นส่วนราชการที่มีภารกิจเกี่ยวกับการดำเนินงานสนองงานคณะสงฆ์ โดยมีหน้าที่ในการทำนุบำรุง ส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา ให้การอุปถัมภ์ ค้ำครอง และส่งเสริมพัฒนางานเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา ในกรณีนี้ จึงขอเสนอแนะประเด็นเกี่ยวกับการปรับปรุงสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุที่อยู่ในสถานภาพบรรพชิตของพระพุทธศาสนา เนื่องด้วยบรรพชิตของพระพุทธศาสนา มีข้อกำหนด ข้อบัญญัติ และวิถีปฏิบัติที่แตกต่างไปจากฆราวาสทั่วไป อีกทั้งมีผู้ที่อยู่ในสถานะบรรพชิตของพระพุทธศาสนาจำนวนมากที่เป็นผู้สูงอายุและต้องการการดูแลรวมถึงต้องการสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่ผู้สูงอายุควรได้รับ จึงควรบังคับใช้ให้ทั่วถึงและคำนึงถึงกลุ่มผู้สูงอายุที่อยู่ในสถานภาพบรรพชิตของพระพุทธศาสนา ซึ่งมีข้อกำหนด ข้อบัญญัติ และวิถีปฏิบัติที่แตกต่างไปจากฆราวาสทั่วไปด้วย โดยอาจดำเนินการร่างระเบียบขึ้นมาเป็นการเฉพาะเกี่ยวกับบุคลากรผู้ดูแล สถานดูแล ศูนย์บริการ ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิต ที่ดำเนินการเป็นการเฉพาะของกลุ่มผู้สูงอายุที่อยู่ในสถานภาพบรรพชิตของพระพุทธศาสนา</p> <p>๗. ควรมีการดำเนินการธนาคารเวลา ให้เป็นรูปธรรม รองรับผู้สูงอายุที่ขาดผู้ดูแล โดยมีการเป็นอาสาสมัคร สละเวลาในการช่วยดูแลผู้สูงอายุตั้งแต่วัยทำงาน เมื่อตัวเองเข้าสู่วัยสูงอายุ สามารถเบิกเวลาให้มีคนมาดูแลตัวเองเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุ โดยไม่คิดมูลค่า เป็นการลงทุนที่มีความเต็มใจทั้งผู้ให้และผู้รับ ลดจำนวนผู้สูงอายุถูกทอดทิ้ง เพิ่มความมั่นคงสำหรับผู้สูงอายุที่ไม่มีลูกหลานดูแล</p> <p>๘. ยังขาดการเรียนรู้ MIDL ของผู้สูงอายุ</p>
<p>กลไกการบริหารจัดการ</p> <p>๑. คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ (กผส.)</p> <p>๒. กรมกิจการผู้สูงอายุ</p> <p>๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกระทรวงมหาดไทย</p> <p>๔. กองทุนผู้สูงอายุและแหล่งที่มาของเงินทุนสนับสนุนให้ร่างกฎหมายบรรลุผล</p> <p>๕. คณะอนุกรรมการผู้สูงอายุจังหวัด</p> <p>๖. รัฐมนตรีรักษาการ</p>	<p>ประเด็นการบริหารจัดการ ประเด็นการสร้างความปลอดภัย ครอบคลุม ครบถ้วนของกฎหมาย และประเด็นการบูรณาการและการมีกลไกกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๑. กรมกิจการผู้สูงอายุควรเป็นผู้ดำเนินการแบบเบ็ดเสร็จ</p> <p>๒. ร่าง พ.ร.บ.ผู้สูงอายุ พ.ศ. ควรมีลักษณะปลายเปิด หรือสะดวกต่อการรองรับการปรับแก้ไข ประเด็นหรือกรณีนอกเหนือจากที่ระบุ ซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคต</p> <p>๓. ควรบูรณาการร่วมกันกับทุกหน่วยงาน</p> <p>๔. การที่มีผู้สูงอายุจำนวนมากในประเทศไทย ควรส่งเสริมให้ภาคธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมให้มากขึ้นเพื่อที่จะช่วยให้งานด้านดูแลผู้สูงอายุครอบคลุมมากยิ่งขึ้น</p> <p>๕. หน่วยงานที่ทำงานด้านผู้สูงอายุควรมีการบูรณาการ และให้อำนาจท้องถิ่นในการดูแลผู้สูงอายุในพื้นที่ให้มากที่สุดเนื่องจากท้องถิ่นอยู่ใกล้และเข้าใจบริบทผู้สูงอายุในแต่ละพื้นที่มากที่สุด</p> <p>๖. การขับเคลื่อนงานด้านผู้สูงอายุต้องพิจารณาบริบทพื้นที่ให้ชัดเจน พื้นที่ต้องร่วมมือกัน</p> <p>๗. ควรสร้างระบบสวัสดิการในชุมชน จัดตั้งโดยชุมชน บริหารโดยชุมชน</p>
<p>มิติด้านเศรษฐกิจ</p> <p>๑. การส่งเสริมอาชีพให้ผู้สูงอายุ</p> <p>๒. การคุ้มครองโอกาสของการมีงานทำ</p> <p>๓. การสร้างหลักประกันด้านรายได้</p>	<p>ประเด็นการสร้างหลักประกันรายได้ การมีงานทำหรือการจ้างงานผู้สูงอายุ</p> <p>๑. ควรจัดประชาพิจารณ์รับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อย่างทั่วถึง และศึกษาวิจัยตลาดแรงงานและความต้องการมีงานทำของผู้สูงอายุ มาประกอบการพิจารณาร่างกฎหมาย</p> <p>๒. ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีอาชีพมีรายได้ และได้ทำในท้องถิ่น ท้องที่</p> <p>๓. สนับสนุนให้เกิดรูปแบบการจ้างงานโดยที่ผู้สูงอายุไม่ต้องออกจากบ้านเนื่องจากสถานการณ์ COVID-๑๙</p> <p>๔. ในการเพิ่มบทบาทผู้ดูแลรับสิทธิผู้สูงอายุตามมาตรการขับเคลื่อนสังคมสูงวัยคนไทยอายุยืน ๔ มิติ โดยเพิ่มร่างมาตรา ๑๑/๑ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐรับผู้สูงอายุเข้าทำงานหรือขยายอายุการทำงานให้ผู้ปฏิบัติงานที่มีอายุเกิน ๖๐ ปี ตามลักษณะของงานไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งใดในอัตราส่วนที่เหมาะสมกับ</p>

เพียงพอ (๘๘%)	ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
<p>ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ นั้น เห็นว่า เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้สูงอายุได้มีอาชีพและรายได้ ในการหาเลี้ยงตนเองหรือครอบครัว แต่มีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า สำนักงาน ก.พ. เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการ กำหนดตำแหน่ง หรืออัตรากำลังของข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการอยู่แล้ว จึงอาจต้องพิจารณา เรื่องดังกล่าวประกอบด้วย</p> <p>มิติด้านสุขภาพและการจัดสวัสดิการ</p> <p>๑. ผู้ดูแลผู้สูงอายุ</p> <p>๒. สถานดูแลช่วยเหลือผู้สูงอายุ</p> <p>๓. ศูนย์บริการสวัสดิการสังคม</p> <p>๔. ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุระดับตำบลหรือระดับเขตในกรุงเทพมหานคร</p> <p>มิติด้านสภาพแวดล้อม</p> <p>๑. การเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก</p> <p>๒. การปรับปรุงที่อยู่อาศัย</p>	<p>ประเด็นการสร้างการเข้าถึงบริการสุขภาพและการจัดสวัสดิการอย่างเป็นระบบ</p> <p>๑. ควรมีระบบให้บริการด้านสุขภาพครบวงจรในระดับตำบล</p> <p>๒. ควรมีการเน้นการเข้าถึงบริการในมิติด้านสุขภาพให้มากยิ่งขึ้น เพราะผู้สูงอายุเป็นวัยที่มีโอกาสเจ็บป่วยหรือประสบอันตรายจากอุบัติเหตุต่างๆ ได้</p> <p>๓. ควรให้ผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงบริการของสาธารณสุขในพื้นที่ได้อย่างสะดวก ราคาไม่แพง แต่ได้รับการดูแลอย่างเท่าเทียม</p> <p>ประเด็นการเข้าถึงและปรับพื้นที่เพื่อผู้สูงอายุ</p> <p>๑. ควรมีสถานที่รองรับผู้สูงอายุที่สามารถเข้าถึงได้ไม่เหลื่อมล้ำกัน</p> <p>๒. ปรับพื้นที่สาธารณะเพื่อคนทุกวัยโดยที่สถานที่ผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงได้ง่าย</p>
ไม่เพียงพอ (๑๒%)	ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
<p>มิติด้านสังคม</p> <p>๑. การคุ้มครองสิทธิ</p> <p>๒. ผู้คุ้มครองสิทธิผู้สูงอายุ</p>	<p>ประเด็นการเพิ่มความคุ้มครองด้านสิทธิสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุ</p> <p>๑. ต้องมีด้านจิตใจ</p> <p>๒. ยังขาดประเด็นการส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลมาช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ และประเด็นการส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุยังปรากฏในร่าง พ.ร.บ. นี้ค่อนข้างน้อย ภารกิจหนึ่งของกองทุนภายใต้ พ.ร.บ. นี้ควรมีสวัสดิการในมิติการช่วยเหลือเบี้ยประกันสุขภาพบางส่วนให้ผู้สูงอายุด้วย</p> <p>๓. ควรมีการส่งเสริมผู้สูงอายุให้มีการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิตในรูปแบบการศึกษาตามอัธยาศัย ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาพิเศษ การศึกษานอกระบบ หรือการศึกษาทางเลือกอื่นๆ โดยไม่จำเป็นต้องผูกติดกับเงื่อนไขในการศึกษาเพื่อการงานอาชีพแต่เพียงอย่างเดียว แต่อาจเป็นไปเพื่อการสร้างประสบการณ์เรียนรู้ใหม่ๆ หรือการสร้างวิสัยทัศน์และการเรียนรู้โลกกว้าง ได้เช่นกัน เนื่องจากมาตรการขับเคลื่อนสังคมสูงวัยคนไทยอายุยืน มิติสังคม นั้น มีรายละเอียดบางส่วนที่กล่าวถึงการพัฒนาศักยภาพของผู้สูงอายุในประเด็นการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดในร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ (ฉบับที่..) พ.ศ. ... แล้วพบว่าไม่ได้มีการบัญญัติถึงประเด็นดังกล่าวแต่อย่างใด โดยจะเป็นการบัญญัติที่เน้นประเด็นการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้สูงอายุในการส่งเสริม สนับสนุน และการพัฒนาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพของผู้สูงอายุ</p> <p>๔. ควรมีการดำเนินการธนาคารเวลา ให้เป็นรูปธรรม รองรับผู้สูงอายุที่ขาดผู้ดูแล โดยมีการเป็นอาสาสมัครสะสมเวลาในการช่วยดูแลผู้สูงอายุตั้งแต่วัยทำงาน เมื่อตัวเองเข้าสู่วัยสูงอายุ สามารถเบิกเวลาให้มีคนมา</p>

ไม่เพียงพอ (๑๒%)	ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
<p>กลไกการบริหารจัดการ</p> <p>๑. คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ (กผส.)</p> <p>๒. กรมกิจการผู้สูงอายุ</p> <p>๓. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และกระทรวงมหาดไทย</p> <p>๔. กองทุนผู้สูงอายุและแหล่งที่มาของเงินทุนสนับสนุนให้ร่างกฎหมายบรรลุนิติภาวะ</p> <p>๕. คณะอนุกรรมการผู้สูงอายุจังหวัด</p> <p>๖. รัฐมนตรีรักษาการ</p>	<p>ดูแลตัวเองเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุ โดยไม่คิดมูลค่า เป็นการลงทุนที่มีความตั้งใจทั้งผู้ให้และผู้รับ ลดจำนวนผู้สูงอายุถูกทอดทิ้ง เพิ่มความมั่นคงสำหรับผู้สูงอายุที่ไม่มีลูกหลานดูแล</p> <p>ประเด็นการบริหารจัดการ และประเด็นการบูรณาการและการมีกลไกกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๑. การบริหารจัดการพบว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบขาดการบูรณาการร่วมกันต่างคนต่างทำ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการประชุมวางแผนขับเคลื่อนงานร่วมกัน</p> <p>๒. ควรศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่นๆ อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกลไกต่างๆ ที่มีอยู่ในสังคม ที่มีอยู่ในปัจจุบัน สามารถที่จะบูรณาการด้านผู้สูงอายุกับกลไกที่มีอยู่ได้ เช่น รพ.สต. อสม. อพม. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อปท. คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตในระดับพื้นที่</p> <p>๓. ควรมีการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นของผู้สูงอายุต่อสังคมด้วย ไม่ว่าจะเป็นการสร้างความเข้าใจในระดับชุมชน หรือในระดับครอบครัวที่มีผู้สูงอายุ ไม่เฉพาะในแง่ของจิตใจแต่เพียงอย่างเดียว แต่ต้องเข้าใจถึงความต้องการทางด้านกายภาพของผู้สูงอายุด้วย อีกทั้งควรมีการส่งเสริมให้คนรุ่นใหม่เข้าใจและสามารถเตรียมความพร้อมเพื่อที่จะก้าวไปสู่การเป็นผู้สูงอายุที่มีคุณค่าและอยู่ดีมีสุขด้วย</p>

๒. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นโดยการส่งหนังสือสอบถามความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ
ทั้งภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน และเครือข่ายผู้สูงอายุ

ประเด็น	ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
<p>๑. ประเด็นการสร้างความปลอดภัย ครอบคลุม ครอบคลุมของกฎหมาย การตรวจสอบความซ้ำซ้อนของกฎหมาย และการเพิ่มความคุ้มครองด้านสิทธิสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุ</p>	<p>๑. ประเด็นการสร้างความปลอดภัย ครอบคลุม ครอบคลุมของกฎหมาย การตรวจสอบความซ้ำซ้อนของกฎหมายและการเพิ่มความคุ้มครองด้านสิทธิสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุ</p> <p>๑. กรมการขนส่งทางรางเห็นพ้องด้วยในหลักการและได้จัดทำร่าง พ.ร.บ.การขนส่งทางราง พ.ศ. ที่อยู่ระหว่างการนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติหลักการ มีหลักการสอดคล้องกันในการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุในการกำหนดเรื่องการลดหย่อน และการยกเว้นค่าโดยสารและจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการเดินรถขนส่งทางรางให้ผู้ใช้บริการเฉพาะกลุ่มผู้พิการ ผู้สูงอายุ และเด็ก ไว้ในร่างกฎหมายดังกล่าว</p> <p>๒. กระทรวงพาณิชย์ไม่ขัดข้องในหลักการโดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติมในร่างมาตรา ๑๐ ที่กำหนดให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๑/๑๑ ซึ่งกำหนดว่า เพื่อประโยชน์ในการเข้าถึงสิทธิของผู้สูงอายุตาม พ.ร.บ.นี้ หรือตามกฎหมายอื่น หากมีการฟ้องคดีให้ได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมนั้น เห็นว่าอาจมีปัญหาในการตีความว่าคดีใดเป็นคดีที่ฟ้องเพื่อประโยชน์ในการเข้าถึงสิทธิของผู้สูงอายุ ดังนั้น จึงควรกำหนดให้ชัดเจนว่าคดีประเภทใดบ้างที่ได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียม และเห็นว่าควรยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมเฉพาะคดีที่เกี่ยวกับการคุ้มครอง ส่งเสริมหรือสนับสนุนผู้สูงอายุหรือคดีที่ฟ้องเพื่อประโยชน์ส่วนรวม โดยไม่รวมถึงคดีเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินของผู้สูงอายุที่ถือเป็นคดีที่เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวซึ่งมีกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความแพ่งบัญญัติเกี่ยวกับการขอยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมศาลไว้แล้ว</p> <p>ร่างมาตรา ๑๐ ที่กำหนดให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๑/๑๒ มาตรา ๑๑/๑๓ และมาตรา ๑๑/๑๔ ซึ่งกำหนดหลักการในการคุ้มครองสิทธิ ในด้านการดูแล ช่วยเหลือหรือการจัดการทรัพย์สินของผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงให้อยู่ในความดูแลของผู้คุ้มครองสิทธิผู้สูงอายุโดยกำหนดผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้ง ผู้มีสิทธิยื่นคำขอแต่งตั้ง ผู้มีสิทธิได้รับการแต่งตั้ง การคัดค้าน ตลอดจนหน้าที่ของผู้คุ้มครองสิทธิผู้สูงอายุนั้น เห็นว่าควรกำหนดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนในการพิจารณาแต่งตั้งผู้คุ้มครองผู้สูงอายุไว้ด้วย โดยเฉพาะการแต่งตั้งจากอาสาสมัครหรือบุคคลทั่วไป และควรกำหนดหน้าที่และอำนาจของผู้คุ้มครองผู้สูงอายุเพื่อไม่ให้ซ้ำซ้อนกับหน้าที่และอำนาจของผู้พิทักษ์หรือผู้อนุบาลในกรณีผู้สูงอายุถูกศาลสั่งให้เป็นคนเสมือนไร้ความสามารถหรือคนไร้ความสามารถตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p> <p>ร่างมาตรา ๑๐ ที่กำหนดให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๑/๑๒ ซึ่งตามวรรคสี่ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีให้ปฏิบัติการตาม พ.ร.บ.นี้ นั้น เห็นว่าได้มีการกำหนดนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ไว้แล้วในมาตรา ๓ ของร่าง พ.ร.บ.ฯ ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดนิยามไว้ในมาตรา ๑๑/๑๒ วรรคสี่อีก</p> <p>๓. กรมราชทัณฑ์มีข้อสังเกตดังนี้ ด้วยมีหน้าที่ต้องตรวจสอบการได้รับสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุหรือไม่ เพราะมาตรา ๘ แห่งร่าง พ.ร.บ.ฯ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐/๑ มาตรา ๑๐/๒ และมาตรา ๑๐/๓ แห่ง พ.ร.บ.ผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งในข้อความที่เพิ่มในมาตรา ๑๐/๑ มีข้อสังเกตว่า หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือบุคคลใด มีหน้าที่ในการตรวจสอบการได้รับสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุตามที่กฎหมายกำหนด ควรกำหนดให้ชัดเจนหรือยกตัวอย่าง เพื่อให้เกิดความแน่นอนให้ผู้ที่ต้องปฏิบัติงานทราบว่า ใครมีหน้าที่ต้องดำเนินการดังกล่าว เพราะหากเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่กรมกิจการผู้สูงอายุจะต้องรายงานต่อคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ (กผส.) เพื่อดำเนินการก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการต่อไป</p>

ประเด็น	ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
	<p>มาตรา ๙ แห่งร่าง พ.ร.บ.ฯ มีข้อสังเกตว่า สิทธิของผู้สูงอายุในการฝึกอาชีพในการเตรียมความพร้อมก่อนวัยผู้สูงอายุ หรือเรื่องเข้าถึงอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกรวมถึงประเด็นสิทธิอื่น ๆ ของผู้สูงอายุตามมาตรา ๙ แห่งร่าง พ.ร.บ.ฯ ที่บัญญัติให้แก้ไขข้อความตามมาตรา ๑๑ แห่ง พ.ร.บ.ผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งตาม พ.ร.บ.นี้ มาตรา ๑๑ วรรคสอง บัญญัติให้การดำเนินการเกี่ยวกับสิทธิของผู้สูงอายุตามมาตรา ๑๑ วรรคแรก ให้คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ (กผส.) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาและประกาศกำหนดให้หน่วยงานของรัฐฯ เป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ แต่กฤษฎีกาหมายมีข้อสังเกตว่า สิทธิของผู้สูงอายุบางประการตามที่ถูกแก้ไขโดยมาตรา ๙ แห่งร่าง พ.ร.บ.ฯ อาจเกี่ยวพันกับภารกิจของกรมราชทัณฑ์ เช่น การเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยกรณีผู้ต้องขังสูงอายุ แต่องค์ประกอบของคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ (กผส.) ตามมาตรา ๔ แห่งร่าง พ.ร.บ.ฯ ซึ่งไม่ได้ถูกแก้ไข ไม่มีผู้แทนกระทรวงยุติธรรมอยู่เลย จะทำให้การพิจารณาเสนอความเห็นในประเด็นว่าหน่วยงานใดจะเข้ามาช่วยเหลือในการรับผิดชอบสิทธิของผู้ต้องขังสูงอายุในเรือนจำ ไม่ได้รับการพิจารณาหรือไม่ อย่างไร</p> <p>ร่าง พ.ร.บ.ฯ ได้บัญญัติสาระสำคัญเกี่ยวกับการดูแลผู้สูงอายุอย่างรอบด้าน ครอบคลุมทุกมิติ (เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อม สุขภาพ และสังคม)</p> <p>พร้อมนี้ ได้ตั้งข้อสังเกตในมิติด้านเศรษฐกิจ เรื่องการส่งเสริมอาชีพให้ผู้สูงอายุตามมาตรา ๙ (๓) การฝึกอาชีพให้คำนึงถึงการเตรียมความพร้อมก่อนวัยสูงอายุหรือการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ... มีความสอดคล้องกับ พ.ร.บ.ราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖๔ ให้เรือนจำเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย โดยริเริ่มเตรียมการตั้งแต่ได้รับตัวผู้ต้องขังไว้ในเรือนจำ เพื่อให้มีกระบวนการในการส่งเสริมและช่วยเหลือผู้ต้องขังได้อย่างถูกวิธีและเหมาะสม เพื่อให้ผู้ต้องขังแต่ละคนกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้ รวมทั้งต้องให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการเรื่องส่วนตัว เศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครอบครัวและชุมชน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบกรมราชทัณฑ์ ซึ่งกรมราชทัณฑ์ได้จัดทำโครงการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยเพื่อคืนคนดีสู่สังคม สำหรับผู้ต้องขังสูงอายุขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าว</p> <p>ดังนั้น ร่าง พ.ร.บ.ฯ จึงควรเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องการให้ความคุ้มครองแก่ผู้พ้นโทษสูงอายุที่ออกไปใช้ชีวิตในสังคมภายนอก ให้ได้รับโอกาสในการส่งเสริมการมีงานทำ โอกาสทางด้านเศรษฐกิจและสังคม โอกาสในการเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐได้อย่างทั่วถึง เช่นเดียวกับผู้สูงอายุปกติทั่วไป เพื่อเป็นการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคมด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน และแก้ไขปัญหาค่าความยากจน อันจะส่งผลให้สังคมมีความปลอดภัยเข้มแข็งขึ้น ในขณะที่เดียวกันเป็นการแก้ไขปัญหาลดการกระทำผิดซ้ำของผู้พ้นโทษได้อีกทางหนึ่งด้วย</p> <p>๔. การรถไฟขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยมีความเห็นดังนี้ ร่างมาตรา ๑๑/๙ เนื่องจากการปรับปรุงอาคารทุกประเภทจะต้องคำนึงถึงลักษณะและข้อจำกัดทางโครงสร้างของอาคารเดิม ข้อจำกัดทางด้านวิศวกรรมและสถาปัตยกรรมและข้อจำกัดด้านพื้นที่รวมทั้งระยะเวลาในกระบวนการขออนุมัติงบประมาณสำหรับดำเนินการด้วย เช่น งานโครงสร้างสถานีรถไฟใต้ดินซึ่งมีความซับซ้อนและมีความยากในการก่อสร้างงานใต้ดินมีข้อจำกัดของพื้นที่ และไม่สามารถปิดการใช้งานเพื่อปรับปรุงอาคารทั้งหมดได้ เนื่องจากกระทบผู้ใช้งานจำนวนมาก จากเหตุผลที่กล่าวมา ประกอบกับรฟม.ได้จัดให้มีอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการตามความจำเป็นและเหมาะสมสำหรับบุคคลทุกประเภท รวมทั้งคนชราและผู้พิการซึ่งได้ดำเนินการสอดคล้องกับกฎหมาย พระราชบัญญัติกฎกระทรวงการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนชราและคนพิการฉบับต่าง ๆ อยู่ก่อนแล้ว รฟม. จึงขอให้มีการพิจารณาทบทวนประเด็นตามมาตรา ๑๑/๙ ที่กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานที่ ยานพาหนะ บริการขนส่ง หรือผู้ให้บริการสาธารณะอื่น ซึ่งได้จัดให้มีอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการตามความจำเป็น</p>

ประเด็น	ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
	<p>และเหมาะสมให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายในห้าปี นับตั้งแต่ พ.ร.บ.นี้ใช้บังคับเท่านั้น โดยขออนุโลมให้อาคารต่างๆ ที่ได้ดำเนินการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกคล้อยตามกฎหมาย พระราชบัญญัติกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับคนชราและคนพิการซึ่งได้ดำเนินการก่อนพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ โดยขอให้พิจารณาผ่อนปรนไม่ต้องแก้ไข และมีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษี หรือยกเว้นภาษีตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>๕. สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมมีข้อเสนอแนะในร่างมาตรา ๑๑/๑๓ วรรคสาม (เพิ่มโดยมาตรา ๑๐) “ให้อธิบดีกรมหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี มอบหมายพนักงานเจ้าหน้าที่กำกับดูแล ติดตามผล และให้คำปรึกษา แนะนำการดำเนินการของผู้คุ้มครองสิทธิผู้สูงอายุ” นั้น เสนอให้กำหนดวิธีการในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วย เช่น กำหนดระยะเวลาในการกำกับดูแลหรือติดตามผลของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้การกำกับดูแลสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>มาตรา ๑๑/๑๔ (เพิ่มโดยมาตรา ๑๐) ซึ่งห้ามผู้คุ้มครองสิทธิผู้สูงอายุกระทำการที่เป็นปรปักษ์หรือกระทำการขัดประโยชน์เกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้สูงอายุนั้น มีข้อสังเกตว่า อาจกำหนดมาตรการกรณีผู้คุ้มครองสิทธิฯ กระทำการฝ่าฝืนด้วย เช่น การเพิกถอนการเป็นผู้คุ้มครองสิทธิฯ ภายในช่วงเวลาหนึ่งเพื่อเป็นมาตรการเชิงป้องปราม</p> <p>๖. บริษัท วิทยูการบินแห่งประเทศไทย จำกัด มีข้อสังเกตดังนี้ ร่างมาตรา ๑๑/๑๒ วรรคสี่ที่กำหนดการคุ้มครองสิทธิในด้านการดูแลและช่วยเหลือ หรือการจัดการทรัพย์สินของผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงตามมาตรา ๑๑(๑๐) ให้มีผู้คุ้มครองสิทธิผู้สูงอายุมีข้อสังเกตว่า ได้มีการกำหนดวิธีการแต่งตั้งผู้คุ้มครองสิทธิในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้เพียงประการเดียวเท่านั้น แต่ไม่ได้กำหนดวิธีการแต่งตั้งผู้คุ้มครองสิทธิของผู้สูงอายุกรณีอื่น ๆ อันได้แก่ เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ เจ้าหน้าที่องค์กรเอกชน ผู้นำชุมชน อาสาสมัคร หรือบุคคลทั่วไป ที่รับอุปการะดูแลผู้สูงอายุนั้น ซึ่งหากมิได้กำหนดไว้ชัดเจน อาจมีปัญหาในทางปฏิบัติและอาจมีผู้แสวงหาประโยชน์อันมิควรได้จากผู้สูงอายุได้ รวมทั้งยังมีข้อสังเกตในประเด็นเรื่องอำนาจในการออกคำสั่งแต่งตั้งผู้คุ้มครองสิทธิที่กำหนดให้เป็นอำนาจของอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ซึ่งร่าง พ.ร.บ.ฯ มิได้กำหนดว่ากรณีใดให้เป็นอำนาจของอธิบดี และกรณีใดให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งหากไม่ได้กำหนดไว้ชัดเจนอาจมีปัญหาในทางปฏิบัติได้</p>
<p>๒. ประเด็นการสร้างความปลอดภัย ครอบคลุม ครอบคลุม ครอบคลุมของกฎหมาย การตรวจสอบความซ้ำซ้อนของกฎหมาย และการสร้างหลักประกันรายได้ การมีงานทำหรือการจ้างงานผู้สูงอายุ</p>	<p>๒. ประเด็นการสร้างความปลอดภัย ครอบคลุม ครอบคลุมของกฎหมาย การตรวจสอบความซ้ำซ้อนของกฎหมาย และการสร้างหลักประกันรายได้ การมีงานทำหรือการจ้างงานผู้สูงอายุ</p> <p>เห็นพ้องกับหลักการในร่าง และมีข้อสังเกตบางประเด็นดังนี้</p> <p>๑. บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) เห็นพ้องในหลักการและมีข้อสังเกตดังนี้ ร่าง พ.ร.บ.ฯ ไม่มีการกำหนดนิยามคำว่า “นายจ้าง” ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาการตีความรวมถึงรัฐวิสาหกิจด้วยหรือไม่ อย่างไร เนื่องจากมีการระบุให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการและหน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดไว้</p> <p>ร่าง พ.ร.บ.ฯ มาตรา ๔ ซึ่งเป็นการแก้ไขความในมาตรา ๔ วรรคสองแห่ง พ.ร.บ.ผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยระบุให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการในกรมเป็นผู้ช่วยเลขานุการ เห็นว่าควรระบุตำแหน่งของผู้ช่วยเลขานุการให้ชัดเจน เพื่อมิให้เกิดปัญหาการใช้ดุลพินิจในการแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการ</p>

ประเด็น	ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
	<p>ร่าง พ.ร.บ.ฯ มาตรา ๑๐ ซึ่งเป็นการเพิ่มเติมความมาตรา ๑๑/๑ - ๑๑/๓ แห่ง พ.ร.บ.ผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ มีลักษณะเช่นเดียวกับมาตรา ๓๓ - มาตรา ๓๕ แห่ง พ.ร.บ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่การที่ร่าง พ.ร.บ.ฯ มาตรา ๑๑/๑ ระบุให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบ และหน่วยงานของรัฐรับผู้สูงอายุเข้าทำงานหรือขยายอายุการทำงานให้ลูกจ้างหรือผู้ปฏิบัติงานที่มีอายุเกินหกสิบปี ตามลักษณะของงาน ไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งใด ในอัตราส่วนที่เหมาะสมกับลูกจ้างในสถานประกอบการหรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ เห็นว่าหากนายจ้างตามร่าง พ.ร.บ.ฯ หมายความว่ารวมถึงรัฐวิสาหกิจด้วยแล้ว อาจเป็นการไม่สอดคล้องกับ พ.ร.บ.คุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙(๒) ซึ่งกำหนดว่าพนักงานและลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจต้องมีอายุไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ แม้ว่าร่าง พ.ร.บ.ฯ มาตรา ๑๑/๒ ระบุให้นายจ้างที่ไม่รับผู้สูงอายุเข้าทำงานหรือขยายอายุการทำงานให้ลูกจ้างที่มีอายุเกินหกสิบปี อาจให้สัมปทาน จัดสถานที่จำหน่ายสินค้าหรือบริการ จัดจ้างเหมาะสมช่วงงานหรือจ้างเหมาบริการโดยวิธีเจาะจงฝึกอาชีพ หรือจัดให้มีอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวก หรือให้ความช่วยเหลืออื่นใดแก่ผู้สูงอายุ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ และร่าง พ.ร.บ.ฯ มาตรา ๑๑/๓ ระบุให้นายจ้างที่ไม่ดำเนินการตามมาตรา ๑๑/๑ และมาตรา ๑๑/๒ สามารถพิจารณาเลือกส่งเงินเข้ากองทุนผู้สูงอายุตามมาตรา ๑๔(๒/๒) ได้ก็ตาม เนื่องจากการดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามความประสงค์ของนายจ้างที่สามารถเลือกได้ว่าจะปฏิบัติตามแนวทางใด ซึ่งกรณีนายจ้างเลือกปฏิบัติตามมาตรา ๑๑/๑ อาจจะทำให้เกิดปัญหาว่าสามารถกระทำหรือไม่ เพียงใด</p> <p>๒. การรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทยมีความเห็นว่าร่างมาตรา ๑๑/๑ การรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจเป็นหน่วยงานของรัฐอยู่ภายใต้บังคับของ พ.ร.บ.คุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ตามมาตรา ๙(๒) ของ พ.ร.บ.ดังกล่าวบัญญัติว่า “พนักงานของรัฐวิสาหกิจ นอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้สำหรับรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ แล้ว ยังต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ด้วย...(๒) มีอายุไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์..” ดังนั้น หากมีการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐรับผู้สูงอายุเข้าทำงานหรือมีการขยายอายุการทำงานให้ลูกจ้างหรือผู้ปฏิบัติงานที่มีอายุเกินหกสิบปีตามมาตรา ๑๑/๑ ของร่าง พ.ร.บ.ฯ แล้ว จะเป็นการขัดกับ พ.ร.บ.คุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจฯ ดังกล่าวข้างต้น จึงต้องมีการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้มีความสอดคล้องกันต่อไป</p> <p>๓. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีข้อคิดเห็นว่าอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการให้อำนาจเรื่องการรับรองและเพิกถอนการรับรองมาตรฐานการดำเนินงานขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับงานด้านผู้สูงอายุว่าอาจทับซ้อนกับระเบียบเฉพาะของกระทรวงต่าง ๆ อาทิ พระราชบัญญัติสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่มีการควบคุมกิจการดูแลผู้สูงอายุและผู้ดูแลผู้สูงอายุ อีกทั้ง อำนาจหน้าที่ดังกล่าวเป็นลักษณะของงานในระดับปฏิบัติ จึงอาจพิจารณาทบทวนให้เป็นหน้าที่การดำเนินงานในระดับหน่วยงานแทนคณะกรรมการฯ นอกจากนี้ ในส่วนของอำนาจหน้าที่ของกรมกิจการผู้สูงอายุ ควรมีการปรับเพิ่มเรื่องการติดตามและประเมินผล ซึ่งถือว่าเป็นหน้าที่สำคัญต่อการปรับปรุงนโยบายและมาตรการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น</p> <p>การขยายอายุเกษียณและการกำหนดสัดส่วนการจ้างงานผู้สูงอายุ เห็นควรพิจารณาและจัดทำมาตรการอย่างรอบด้าน เนื่องจากเงื่อนไขสำคัญที่จะทำให้นโยบายดังกล่าวบรรลุผล คือ การที่ผู้สูงอายุมีสุขภาพที่ดีและยังคงรักษาผลิตภาพในการทำงานได้ ดังนั้น การกำหนดมาตรการเรื่องการจัดจ้างงานจึงต้องคำนึงถึงเงื่อนไขดังกล่าว รวมถึงควรพิจารณากลไกอื่น ๆ เพิ่มเติม อาทิ การประเมินบนฐานสมรรถนะแทนการพิจารณาจากอายุ ตลอดจนเพิ่มความเข้มข้นที่เกี่ยวกับมาตรการ</p>

ประเด็น	ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
	<p>สนับสนุนการยกระดับทักษะตั้งแต่ก่อนวัยเกษียณ โดยเฉพาะการส่งเสริมในกลุ่มผู้ที่มีอายุเกิน ๔๕ ปี เพื่อให้คงไว้ซึ่งผลิตภาพแรงงานได้ตลอดช่วงการทำงาน</p> <p>การยกระดับกองทุนเป็นนิติบุคคล เห็นควรเพิ่มเติมการวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนก่อนทั้งในส่วนของการศึกษาถึงข้อดี-ข้อเสียของการเป็นนิติบุคคล บนฐานการวิเคราะห์ขอบเขตการดำเนินงานเดิมและงานใหม่ รวมถึงกลไกที่ถูกออกแบบเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานในระดับพื้นที่ ซึ่งอาจส่งผลให้ขอบเขตการดำเนินงานของกองทุน อีกทั้ง การปรับโครงสร้างการบริหารจัดการหลังเป็นนิติบุคคล อาจส่งผลให้ต้องเพิ่มบุคลากรด้านการบริหารจัดการโดยเฉพาะอัตราตำแหน่งในแต่ละจังหวัด โดยที่ภาระค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นไม่เหมาะสมกับขนาดของกองทุนผู้สูงอายุ ในปัจจุบันที่ถือว่าเป็นกองทุนขนาดเล็ก</p> <p>การปรับปรุงแนวทางการสร้างหลักประกันด้านรายได้ของผู้สูงอายุในระยะยาว เห็นด้วยในหลักการที่จะมีกลไกให้เกิดการออมเพื่อความมั่นคงทางรายได้ในระยะยาว อย่างไรก็ตาม เห็นควรพิจารณาความเหมาะสมของการนำเงินจากภาษีมูลค่าเพิ่มส่งเข้ากองทุนการออมแห่งชาติเพื่อนำเข้าบัญชีการออมส่วนบุคคลอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากกองทุนการออมแห่งชาติเป็นการออมแบบสมัครใจ และมีได้ครอบคลุมทุกคน ซึ่งอาจส่งผลในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการหักเข้าบัญชีบุคคลที่มีสามารถทำได้ทุกราย ดังนั้น จึงควรวิเคราะห์กลไกที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ อย่างรอบด้าน อาทิ แนวทางการปฏิรูปสังคม (ฉบับ พ.ศ. ๒๕๖๑) ที่เสนอให้มีการจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) ส่วนหนึ่งคืนกับผู้เสียภาษีตามเลขบัตรประจำตัวประชาชนเพื่อเป็นเงินออมของผู้เสียภาษี เพื่อให้ประชาชนคนไทยทุกคนมีเงินออมหลังเกษียณ นอกจากนี้ ยังมีกลไกการออมที่กำหนดในร่าง พ.ร.บ.กองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ พ.ศ. ในการสร้างระบบการออมภาคบังคับสำหรับแรงงานในระบบที่ไม่ได้เป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ จึงควรต้องพิจารณาภาระทางการคลังของภาครัฐในภาพรวมร่วมด้วย</p> <p>การจัดให้มีกลไกกองทุนผู้สูงอายุระดับท้องถิ่น เห็นควรพิจารณาทบทวนประเด็นดังกล่าว เนื่องจากที่ผ่านมาพบว่าหลายกองทุนในพื้นที่ที่เป็นกองทุนขนาดเล็กประสบปัญหาในการดำเนินงานทำให้ไม่มีการดำเนินกิจกรรมหรือไม่มีเงินคงเหลือในบัญชี ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาอย่างถี่ถ้วนโดยเฉพาะองค์ประกอบที่จะเป็นปัจจัยความสำเร็จที่ทำให้เกิดความยั่งยืน รวมถึงการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับทางเลือกต่าง ๆ ที่รอบด้านอีกครั้งหนึ่ง นอกจากนี้ ได้มีการเสนอปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมในประเด็นเรื่องกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่และอำนาจดำเนินการช่วยเหลือผู้สูงอายุในด้านต่าง ๆ ภายในเขตพื้นที่รับผิดชอบโดยกำหนดให้กระทรวงมหาดไทยออกระเบียบในการใช้จ่ายเงินของท้องถิ่นนั้น สะท้อนให้เห็นถึงส่วนราชการท้องถิ่นสามารถดำเนินการในเรื่องผู้สูงอายุได้ โดยไม่ต้องมีการจัดตั้งกองทุนผู้สูงอายุระดับท้องถิ่น</p> <p>๔. กรมการจัดหางานเห็นว่าร่าง พ.ร.บ.ฯ กระทบต่อภารกิจที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมการจัดหางาน เนื่องจากร่าง พ.ร.บ.ฯ ได้นำแนวความคิดและหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มากำหนดไว้ในร่าง มาตรา ๑๑ (๓) ร่างมาตรา ๑๑/๑ - ร่างมาตรา ๑๑/๓ และร่างมาตรา ๑๑/๕-ร่างมาตรา ๑๑/๖ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐ นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการมีหน้าที่เกี่ยวกับการมีงานทำของผู้สูงอายุ โดยกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การดำเนินงานและอัตราค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน เพื่อการเข้าถึงการฝึกอาชีพ เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนวัยสูงอายุ หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การคุ้มครองแรงงาน และการส่งเสริมการมีงานทำ ตลอดจนการประกอบอาชีพอิสระ และการบริการอุปถัมภ์และสิ่งอำนวยความสะดวกหรือความช่วยเหลืออื่นใด (ร่างมาตรา ๑๑(๓)) ออกกฎกระทรวงกำหนดจำนวนที่หน่วยงานของรัฐ นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการจะต้องรับผู้สูงอายุเข้าทำงาน (ร่างมาตรา ๑๑/๑) และออกกฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินและเงื่อนไขด้านเวลาที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการ</p>

ประเด็น	ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
	<p>จะต้องนำส่งเข้ากองทุน (ร่างมาตรา ๑๑/๓) และกำหนดให้กรมการจัดหางานมีหน้าที่รับรายงานผลการปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐ นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการ (ร่างมาตรา ๑๑/๕) และมีหน้าที่และอำนาจกำกับดูแล ติดตาม ตรวจสอบ ส่งเสริมสนับสนุนการมีงานทำของผู้สูงอายุให้เป็นไปตามร่าง พ.ร.บ.ฯดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๑/๖) ตลอดจนการกำหนดหน้าที่ให้หน่วยงานของรัฐ นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการ ที่ไม่รับผู้สูงอายุเข้าทำงานหรือไม่ขยายอายุการทำงานให้ลูกจ้างที่มีอายุเกินหกสิบปี อาจให้สัมปทาน จัดสถานที่จำหน่ายสินค้าหรือบริการ จัดจ้างเหมาช่างงาน หรือจ้างเหมาบริการโดยวิธีการเจาะจง ผูกอาชีพ หรือจัดให้มีอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวก หรือให้ความช่วยเหลืออื่นใดแก่ผู้สูงอายุก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการสูงอายุแห่งชาติกำหนด (ร่างมาตรา ๑๑/๒) ซึ่งกรมการจัดหางานมีความเห็นว่า ในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้สูงอายุได้ประกอบอาชีพและมีงานทำนั้น มีความแตกต่างจากการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับคนพิการ เนื่องจากผู้พิการเป็นผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจอารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่น ๆ และจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือในการส่งเสริมการมีงานทำในวัยกำลังแรงงาน เพื่อให้มีรายได้สามารถเลี้ยงดูตัวเองและครอบครัว แต่การส่งเสริมให้ผู้สูงอายุซึ่งเป็นบุคคลที่มีอายุเกินหกสิบปีขึ้นไปและไม่ได้อยู่ในวัยกำลังแรงงานให้มีงานทำต่อไป จะต้องคำนึงถึงกำลังความสามารถ ความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ในการทำงาน รวมทั้งสุขภาพของผู้สูงอายุด้วย ฉะนั้น จึงไม่ควรนำหลักเกณฑ์ วิธีการ และแนวทางการดำเนินการในการช่วยเหลือคนพิการมาบังคับใช้กับผู้สูงอายุ แต่ควรกำหนดบทบัญญัติเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีงานทำที่เหมาะสมกับวัย โดยใช้ความรู้ความสามารถ ภูมิปัญญา ทักษะ และประสบการณ์ในการทำงานเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับคนรุ่นหลัง</p> <p>ทั้งนี้ กรมกิจการผู้สูงอายุซึ่งเป็นส่วนราชการที่มีภารกิจส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการจัดสวัสดิการ และการคุ้มครองพิทักษ์สิทธิผู้สูงอายุ รวมทั้งพัฒนารูปแบบงานด้านสวัสดิการสังคมให้ครอบคลุมและตอบสนองต่อสภาพการณ์ทางสังคม กระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก พันธกรณีและความตกลงระหว่างประเทศ เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุ ควรเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการส่งเสริม สนับสนุน และประสานความร่วมมือกับองค์กรเครือข่ายทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการจัดหาสวัสดิการ และการคุ้มครองพิทักษ์สิทธิผู้สูงอายุ ฉะนั้น จึงไม่ควรกำหนดบทบัญญัติที่มีลักษณะเป็นการมอบหมายให้ส่วนราชการอื่นมีหน้าที่รับผิดชอบในการกิจดังกล่าว แทนกรมกิจการผู้สูงอายุ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ในการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพ.ร.บ.ฯ ดังกล่าว และการที่ร่างมาตรา ๑๑/๒๖(๒) กำหนดให้ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุระดับท้องถิ่น มีหน้าที่และอำนาจในการจัดหางานนั้น เป็นการซ้ำซ้อนกับภารกิจในการส่งเสริมการมีงานทำของกรมการจัดหางาน จึงควรแก้ไขอำนาจหน้าที่ของศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุระดับท้องถิ่นโดยให้ตัดความ “การจัดหางาน” ใน (๒) ของร่างมาตรา ๑๑/๒๖ ออกไป</p> <p>๕. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง มีความเห็นดังนี้</p> <p>(๑) บทบัญญัติตามร่างพระราชบัญญัติฯ ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ (พ.ร.บ.วินัยการเงินการคลังฯ) ดังนี้</p> <p>(๑.๑) ร่างมาตรา ๑๑/๒ ร่างมาตรา ๑๑/๔ ร่างมาตรา ๑๑/๙ และร่างมาตรา ๑๑/๒๗ วรรค ๕ เป็นการกำหนดให้ยกเว้นหรือลดภาษีอากรเพื่อสนับสนุนการจ้างงานของผู้สูงอายุ การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับการบริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่ศูนย์ฟื้นฟูสุขภาพผู้สูงอายุไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๓๒ แห่ง พ.ร.บ.วินัยการเงินการคลังฯ ที่กำหนดให้การยกเว้นหรือลดภาษีอากรใดจะกระทำได้อีกแต่โดยอาศัยอำนาจ</p>

ประเด็น	ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
	<p>ตามกฎหมายเพื่อให้หน่วยงานของรัฐนำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานของรัฐนั้น จะกระทำมิได้ เว้นแต่กรณีการจัดเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นเพื่อเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>(๑.๒) ร่างมาตรา ๑๑/๒๘ กำหนดให้กองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) ได้รับเงินบำรุง กอช. เพิ่มเติมจากการคิดค่าธรรมเนียมการซื้อสินค้าหรือบริการของบุคคลธรรมดาเพื่อฝากเข้าบัญชีเงินออมในชื่อของบุคคลนั้นเพื่อรับบำนาญใน กอช. ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๒๖ แห่ง พ.ร.บ. วินัยการเงินการคลังฯ ที่กำหนดให้การเสนอกฎหมายที่มีบทบัญญัติให้มีการจัดเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นจากที่กำหนดไว้ในกฎหมาย เพื่อให้หน่วยงานของรัฐนำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานของรัฐนั้น จะกระทำมิได้ เว้นแต่กรณีการจัดเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นเพื่อเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>(๑.๓) ร่างมาตรา ๑๔ กำหนดให้เงินบำรุงกองทุนผู้สูงอายุ จากผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิต ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสินค้าสุราและยาสูบส่วนที่เกิน ๔,๐๐๐ ล้านบาท ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินเข้าชายเป็นการเสนอกฎหมายที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐไม่ต้องนำเงินรายได้หรือเงินอื่นใดส่งคลัง ซึ่งมาตรา ๒๕ แห่ง พ.ร.บ.วินัยการเงินการคลังฯ กำหนดให้กระทำได้เฉพาะในกรณีมีความจำเป็นและเกิดประโยชน์ในการที่หน่วยงานของรัฐนั้นจะมีเงินเก็บไว้เพื่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของตน โดยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อนเสนอกฎหมายต่อคณะรัฐมนตรี</p> <p>(๒) การดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัติฯ เป็นการดำเนินการที่ผูกพันภาระงบประมาณและส่งผลกระทบต่อรายได้ของรัฐ ดังนี้</p> <p>ร่างมาตรา ๑๑/๒๙ กำหนดให้บุคคลสามารถนำเงินที่ตนได้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาไว้ไปอุดหนุน กอช. เพื่อสมทบการรับบำนาญของตน จะกระทบต่อการจัดเก็บรายได้ภาษีเพื่อนำไปเป็นงบประมาณที่ใช้ในการบริหารราชการแผ่นดินและการพัฒนาประเทศ ซึ่งรวมถึงงบประมาณที่ใช้ในการจัดสวัสดิการให้แก่ประชาชนทุกคนด้วย โดยปัจจุบันการจ่ายเงินสะสมเข้า กอช. ยังได้รับสิทธิประโยชน์หักลดหย่อนในการคำนวณภาษีได้ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี (คำนวณรวมกับเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เงินสะสมเข้ากองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และเบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ) ในแต่ละปีภาษีอยู่แล้ว</p> <p>(๓) การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับการจ้างงานผู้สูงอายุยังไม่มีผลชัดเจน</p> <p>ร่างมาตรา ๑๑/๑ และร่างมาตรา ๑๑/๒ ที่กำหนดมาตรการจูงใจให้เกิดการจ้างงานผู้สูงอายุ โดยให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการ และหน่วยงานของรัฐรับผู้สูงอายุเข้าทำงานหรือการขยายอายุการทำงานให้ลูกจ้างหรือผู้ปฏิบัติงานที่มีอายุเกินหกสิบปี และหากไม่ประสงค์จะรับผู้สูงอายุเข้าทำงานหรือไม่ขยายอายุการทำงานอาจให้สัมปทานในการจัดสถานที่จำหน่ายสินค้าหรือบริการ จัดจ้างเหมาช่วงงาน หรือจ้างเหมาบริการโดยวิธีเจาะจง ผีอกอาชีพ หรือจัดให้มีอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวก หรือให้ความช่วยเหลืออื่นใดแก่ผู้สูงอายุก็ได้ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว ยังไม่มีความชัดเจนในรายละเอียด และอาจก่อให้เกิดความคลั่งกันระหว่างนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการที่ไม่ประสงค์รับผู้สูงอายุเข้าทำงานหรือไม่ขยายอายุการทำงานให้ลูกจ้างที่มีอายุเกินหกสิบปี กับบริษัทที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการที่ประสงค์รับผู้สูงอายุเข้าทำงานซึ่งสามารถให้พื้นที่เช่าในลักษณะเดียวกันได้ อย่างไรก็ตาม หากจะดำเนินการตามที่กำหนดไว้ข้างต้น ต้องมีการวางแนวทางการตรวจสอบและการรับรองว่าการดำเนินการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย รวมถึงต้องมีการประเมินผลประโยชน์ที่ผู้สูงอายุจะได้รับอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม โดยปัจจุบันนิติบุคคลสามารถใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับการจ้างงานผู้สูงอายุได้ ๒ เท่าของเงินค่าจ้างที่ไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาท</p>

ประเด็น	ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
<p>๓. ประเด็นการสร้างความปลอดภัย ครอบคลุม ครอบคลุม ครบถ้วนของกฎหมาย การตรวจสอบความซ้ำซ้อนของกฎหมายและการบูรณาการและการมีกลไกกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>(๔) การกำหนดให้กรมสรรพากรมีอำนาจหน้าที่ในการนำส่งเงินบำรุง กอช. ไม่สอดคล้องกับภารกิจของหน่วยงาน</p> <p>ไม่เห็นด้วยกับการกำหนดให้กรมสรรพากรมีหน้าที่และนำส่งเงินบำรุง กอช. รวมทั้งมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข รวมถึงระเบียบที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากไม่สอดคล้องกับภารกิจของกรมสรรพากรตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน</p> <p>(๕) การส่งเสริมการออมผ่าน กอช. ของร่างพระราชบัญญัติฯ ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ (พ.ร.บ.กอช.) ดังนี้</p> <p>(๕.๑) ร่างมาตรา ๑๑/๓๓ กำหนดคุณสมบัติให้บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทยเป็นสมาชิกของ กอช. โดยไม่กำหนดช่วงอายุ ซึ่งไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๓๐ แห่ง พ.ร.บ.กอช. ที่กำหนดให้บุคคลสัญชาติไทยซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ และไม่อยู่ภายใต้การคุ้มครองเพื่อการชราภาพตามที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ.กอช. มีสิทธิสมัครเป็นสมาชิก กอช.</p> <p>(๕.๒) ร่างมาตรา ๑๑/๒๘ กำหนดให้ส่งเงินเข้าบัญชี กอช. ในชื่อของบุคคลธรรมดาจากการคิดค่าธรรมเนียมเมื่อมีการซื้อสินค้าหรือบริการของบุคคลนั้น และร่างมาตรา ๑๑/๒๙ ที่กำหนดให้สามารถนำเงินที่บุคคลได้เสียภาษีไว้เข้าบัญชีเงินออมในชื่อของบุคคลนั้นเพื่ออุดหนุน กอช. ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๓๑ แห่ง พ.ร.บ.กอช. ที่กำหนดบุคคลตามมาตรา ๓๐ อาจสมัครเป็นสมาชิก กอช. ได้โดยแสดงความจำนงพร้อมกับการจ่ายเงินสะสมเข้า กอช. ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าเดือนละ ๕๐ บาท แต่ไม่เกินจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวง อีกทั้ง การคิดค่าธรรมเนียมการซื้อสินค้าหรือบริการดังกล่าวยังขาดความชัดเจนในการดำเนินการ</p> <p>(๕.๓) ร่างมาตรา ๑๑/๓๕ กำหนดให้โอนสิทธิการรับบำนาญไปยังบัญชีของทายาทโดยธรรมหรือพินัยกรรม กรณีสมาชิกสิ้นสมาชิกภาพเพราะถึงแก่ความตายก่อนอายุครบหกสิบปี ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๔๑ แห่ง พ.ร.บ.กอช. ที่กำหนดว่าสิทธิการรับเงินทั้งปวงตาม พ.ร.บ.กอช. ที่กำหนดว่ากรณีสมาชิกสิ้นสมาชิกภาพเพราะถึงแก่ความตายก่อนอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ให้จ่ายเงินสะสม เงินสมทบ และผลประโยชน์ของเงินสะสมและเงินสมทบของผู้ที่สิ้นชีพิตักษัยทั้งหมดจาก กอช. ให้แก่บุคคลซึ่งสมาชิกผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อ กอช. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดไว้แล้วแต่มีได้แสดงเจตนาไว้ให้จ่ายแก่ทายาท</p> <p>(๕.๔) ร่างมาตรา ๑๑/๓๔ กำหนดให้คณะกรรมการการลงทุนของ กอช. มีอำนาจหน้าที่นำเงินบำรุง กอช. ไปลงทุน และการกำหนดหลักเกณฑ์ในการนำเงินบำรุง กอช. ที่ได้รับไปลงทุนโดยการออกกฎกระทรวง ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๒๒ แห่ง พ.ร.บ.กอช. ที่กำหนดให้คณะกรรมการ กอช. ให้คำแนะนำปรึกษาด้านการกำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้จัดการเงินของ กอช. และรายงานผลการดำเนินการด้านการลงทุน และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ กอช.</p> <p>๓. ประเด็นการสร้างความปลอดภัย ครอบคลุม ครบถ้วนของกฎหมาย การตรวจสอบความซ้ำซ้อนของกฎหมายและการบูรณาการและการมีกลไกกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๑. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเห็นด้วยในหลักการและมีข้อเสนอแนะเนื่องจากคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ออกประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดกิจการที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้าน</p>

ประเด็น	ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
	<p>การดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ดังนั้น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องดังกล่าวอย่างชัดเจน จึงควรเพิ่มบทบัญญัติ ดังต่อไปนี้</p> <p>๑.๑ การจัดให้มีบุคลากรและค่าใช้จ่ายของบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ในการดูแลระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงในพื้นที่ ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยาและกรุงเทพมหานคร</p> <p>๑.๒ การสนับสนุนการฝึกอบรม การพัฒนาบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ในการดูแลระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงในเขตพื้นที่จังหวัด และอุดหนุนค่าใช้จ่ายให้สำหรับการดูแลระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงในเขตพื้นที่เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด</p> <p>๒. สำนักงาน ก.พ. เห็นด้วยในหลักการ ทั้งนี้ในส่วนการแต่งตั้งอนุกรรมการผู้สูงอายุประจำจังหวัด เพื่อปฏิบัติหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งแทนคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ เพื่อเป็นกลไกในการคุ้มครอง ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในระดับจังหวัดเพื่อให้การขับเคลื่อนงานผู้สูงอายุเป็นไปอย่างทั่วถึง อาจซ้ำซ้อนกับหน้าที่และอำนาจของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ที่กำหนดว่าส่งเสริมและประสานการดำเนินงาน การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตามภารกิจและเป้าหมายของหน่วยงานในกระทรวง</p> <p>๓. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเห็นว่าร่าง พ.ร.บ.ฯ ที่กำหนดให้กระทรวงมหาดไทยออกระเบียบเกี่ยวกับการใช้จ่ายงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการกำหนดแนวทาง และการปรับปรุงวิธีการเกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุนและคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้สูงอายุให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้มีศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุในระดับท้องถิ่น และให้กำหนดระเบียบให้ราชการส่วนท้องถิ่นจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการจัดตั้งและการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตดังกล่าว อย่างไรก็ตามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจและหน้าที่ตามกฎหมายในการจัดทำบริการสาธารณะ ประกอบกับการดำเนินการด้านพัฒนาคุณภาพผู้สูงอายุ โดยสามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่ และสามารถเบิกจ่ายงบประมาณในการดำเนินการดังกล่าวได้ จึง ไม่มีความจำเป็นที่จะกำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นจัดตั้งศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุในระดับท้องถิ่น และให้ออกระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการใช้จ่ายงบประมาณของราชการส่วนท้องถิ่น หากแต่สามารถดำเนินการได้ในลักษณะส่งเสริม สนับสนุนหน่วยงานต่าง ๆ ในการบูรณาการร่วมกันในการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในพื้นที่ต่อไป</p> <p>๔. สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชนเห็นด้วยกับร่างและมีความคิดเห็นดังนี้ คณะกรรมการชุดต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในร่าง พ.ร.บ.ฯ ส่วนใหญ่เป็นกลไกที่มีองค์ประกอบหน่วยงานภาครัฐเป็นหลัก อาจจะทำให้ขาดมิติการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน โดยเฉพาะผู้สูงอายุ ซึ่งอาจจะทำให้การมองปัญหาของผู้สูงอายุไม่รอบด้านหรือไม่ตรงตามความต้องการของผู้สูงอายุอย่างแท้จริงได้ ทั้งนี้ หากต้องการทำให้เกิดการแก้ปัญหาแก่ผู้สูงอายุที่สอดคล้องปัญหาต้องให้ผู้สูงอายุเข้าไปอยู่ในคณะกรรมการชุดต่าง ๆ เพื่อให้มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางแนวทางการพัฒนา ดูแลและช่วยเหลือผู้สูงอายุ</p> <p>ด้านการส่งเสริมการประกอบอาชีพผู้สูงอายุ ทั้งการจ้างงาน การประกอบอาชีพอิสระ หรือการฝึกอาชีพ ต้องยึดโยงหน่วยงานที่มีความชำนาญในด้านการพัฒนาอาชีพ อาทิ กระทรวงแรงงานเพื่อลดความซ้ำซ้อนของงาน และงบประมาณ ศึกษาร่าง พ.ร.บ.ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานนอกระบบ ที่เสนอโดยกระทรวงแรงงานมาเปรียบเทียบ เพื่อไม่ให้เกิดข้อขัดแย้งกันในข้อกำหนดถึงวิธีปฏิบัติ ส่วนด้านการประกอบอาชีพหรือผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยผู้สูงอายุต้องมีการเชื่อมโยงกระทรวงพาณิชย์ เรื่องการพัฒนาคุณภาพสินค้าของผู้สูงอายุเพื่อยกระดับให้มีมาตรฐาน แต่ในร่างพ.ร.บ.ฯ ดังกล่าว กระทรวงพาณิชย์ไม่ได้อยู่ในองค์ประกอบของคณะกรรมการ</p>

ประเด็น	ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
<p>๔. ประเด็นการตรวจสอบ ถ้อยคำถูกผิด/รูปแบบ</p>	<p>ด้านกองทุนผู้สูงอายุจะเป็นกองทุนที่ดำเนินการโดยหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งอาจจะมีข้อจำกัดในเรื่องการเติบโตของกองทุนและจะเป็นภาระของด้านงบประมาณของรัฐ และการจัดจ้างบุคลากรเพื่อมาดูแลด้านการบริหารกองทุน การช่วยเหลือดูแลผู้สูงอายุจะเป็นไปตามระเบียบและขั้นตอนของภาครัฐอาจทำให้เกิดความล่าช้าในการแก้ปัญหา ควรมีการพัฒนาในรูปแบบกองทุนที่ผู้สูงอายุเป็นเจ้าของที่เกิดขึ้นในทุกพื้นที่ทั้งระดับตำบลและเมือง โดยกลุ่มผู้สูงอายุเป็นผู้บริหารและมีส่วนร่วมในการสมทบให้กองทุน รูปแบบการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเองระหว่างผู้สูงอายุจะมีความหลากหลายสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของผู้สูงอายุเอง หากกองทุนสามารถไปเชื่อมโยงกองทุนต่างๆ ในพื้นที่ได้เกิดการดำเนินงานร่วมกัน ทั้งนี้ หากสามารถจดทะเบียนกองทุนเป็นนิติบุคคลได้กองทุนจะสามารถขอรับบริจาคและการสนับสนุน จากหน่วยงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนโดยผู้บริจาคสามารถนำไปลดหย่อนภาษีได้ จะส่งผลให้กองทุนเกิดความเข้มแข็งและยั่งยืนมากยิ่งขึ้น</p> <p>กำหนดระเบียบหรือขั้นตอนต่าง ๆ ให้สั้น กระชับ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการนำไปใช้ในการทำงานไม่เป็นภาระในเชิงงานเอกสารและงานเชิงธุรการ จนทำให้เกิดความล่าช้าในการแก้ปัญหา</p> <p>๕. กระทรวงคมนาคมเห็นด้วยในหลักการและเห็นควรบูรณาการข้อมูลด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔ ของกระทรวงมหาดไทย กฎกระทรวงกำหนดลักษณะหรือการจัดให้มีอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการในอาคาร สถานที่ หรือบริการสาธารณะอื่น เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ พ.ศ. ๒๕๕๕ ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และกฎกระทรวงกำหนดลักษณะ หรือการจัดให้มีอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ และบริการขนส่งเพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ พ.ศ. ๒๕๕๖ ของกระทรวงคมนาคม เป็นต้น</p> <p>๖. สำนักงบประมาณมีข้อสังเกตตามร่างมาตรา ๑๑ เกี่ยวกับการจัดตั้ง กองทุนผู้สูงอายุที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลในกรมกิจการผู้สูงอายุ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนสำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการคุ้มครอง ส่งเสริม สนับสนุนและการจัดบริการสวัสดิการสังคมให้ผู้สูงอายุ นั้น เนื่องจากกรมกิจการผู้สูงอายุมีภารกิจและหน้าที่ในการดูแลผู้สูงอายุและได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งการกำหนดให้กองทุนผู้สูงอายุเป็นนิติบุคคลในกรมกิจการผู้สูงอายุ ถือเป็นหน่วยรับงบประมาณตาม พ.ร.บ.วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ จะทำให้เกิดความซ้ำซ้อนในการได้รับการจัดสรรงบประมาณรวมทั้งก่อให้เกิดภาระงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพิ่มมากขึ้น</p> <p>๔. ประเด็นการตรวจสอบ ถ้อยคำถูกผิด/รูปแบบ</p> <p>๑. กรมสอบสวนคดีพิเศษเห็นชอบกับเนื้อหาของร่าง แต่มีข้อสังเกตในมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ ที่มีมาตราซ้ำกัน ๒ ครั้ง ในหน้าที่ ๖-๗ และในตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๕๖ กับร่าง พ.ร.บ. (ฉบับที่..) ในหน้าที่ ๑๐-๑๒ ที่มีข้อความซ้ำกันเช่นเดียวกัน ซึ่งการซ้ำกันของมาตราดังกล่าว จะมีผลทำให้ความในมาตรา และการอ้างอิงมาตรามีความคลาดเคลื่อนไปทั้งหมด</p> <p>๒. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเห็นควรกำหนดบทนิยามคำว่า “ราชการส่วนท้องถิ่น” ให้มีความชัดเจน เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ป้องกันปัญหาในการตีความกฎหมาย และเกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติว่าเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทใด รวมทั้งควรใช้ถ้อยคำเดียวกันในกรณีที่ต้องการสื่อความหมายอย่างเดียวกัน เช่น คำว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” “ราชการส่วนท้องถิ่น” และ “ท้องถิ่น”</p>

ประเด็น	ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
	<p>๓. สำนักงาน กศน. ขอให้ทบทวน ความจำเป็นในการใช้เครื่องหมายัญประกาศว่าควรใช้หรือไม่ และได้มีการใช้ที่ไม่สมบูรณ์หลายแห่ง พร้อมตรวจสอบข้อความที่มีการพิมพ์ผิดและตกหล่น คำว่า อธิบดีกรม เห็นควรใช้คำว่า อธิบดี เพราะนิยามศัพท์ให้คำจำกัดความว่า “อธิบดี” หมายความว่าอธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุ</p> <p>๔. สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเสนอให้ทบทวนเลขมาตราและถ้อยคำในร่าง พ.ร.บ.ฯ เพื่อให้มีความถูกต้อง</p>
